Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 71. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 17-го КВІТНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 17, 1985 No. 71. VOL. XCII

Підготовляється Шевченкознавча публічна конференція

Ню Йорк. — З канцелярії Наукового Товариства ім. Шевченка повідомляють, що в суботу, 20-го квітня ц.р., о год. 4-ій по полудні, в Домі НТШ, при 63 Четверта аве., відбудеться п'ята річна конференція Шевченкознавства.

В конференції, яку влаштовує спільна комісія трьох наукових установ УВАН, УНІГУ й НТШ, візьмуть участь науковці-професори: Юрій Шевельов, Юрій Луцький з Торонто, Петро Одарченко з Вашінгтону, Ася Гумецька з Енн Арбор і Ярослав Падох.

Доповіді будуть надруковані в окремому томі „Записок НТШ", який появиться ще цього року.

Проф. Я. Рудницький брав участь в конституційній конференції

Оттава (УІБ — ОУПС). — Третя конституційна конференція в справі поправок і доповнень до нової канадської конституції з 1982 року відбулася тут у Конвенційному будинку 2-го і 3-го квітня ц.р.

Основною справою, яку дискутували на конференції був проєкт теперішнього прем'єр-міністра Канади Браяна Малруні в справі наділення автохтонним мешканцям країни самоуправи згідно з наміченими змінами — поправками до нової конституції. Після довгих нарад відкладено справу для дальших досліджень і доповнень.

Між акредитованими учасниками конференції був проф. Ярослав Рудницький, що з часу своїх рекомендатій у справі меншинних мов у Канаді у Королівській Комісії з 1967 року займається конституційними проблемами Канади, зокрема леґальним забезпеченням меншинних мов країни в додатку до двох офіційних — англійської й французької. В 1983 році він брав участь у першій конституційній конференції, що її скликав тут тодішній прем'єр-міністер П'єр Трудо.

Українська писанка має широкий розголос

Бирлінґтон, Н.Дж. (О.Т.) — В амераканському щоденнику „Бирлінґтон Кавнті Таймс" з неділі 7-го квітня ц.р. появилася стаття пера кореспондентки Марти Еспозіто п.н. „Яєчна шкаралупа є її канвою", в якій вона помістила на пів першої сторінки кольорову знімку українських писанок та три менші чорно-білі знімки з показом декорації писанки.

М. Еспозіто почала статтю жартівливою заввагою, що після закінчення малювання писанки навіть курка, яка знесла яйце, не пізнала би його.

Незважаючи на те, що мисткиня Лин Словн є неукраїнкою, вона на основі десятирічного досвіту, стала експертом проєктування писанок. Словн підкреслює, що в Україні вже в поганських часах робили писанки. В дійсності писанка сягає початків людства, коли яйце було інтеґральною частиною та символом річних фестивалів в пошану сонця.

Л. Словн наголошує, що коли в Україні прийняли християнство в 988 році, фестиваль сонця став святкуванням Воскресіння Христа. На писанці є сумішка поганських і християнських мотивів. Українські родини трактують писанку з великою пошаною. Вкладають її до кошика з паскою та іншими Божими дарами до св'ячення.

Л. Словн вчила мистецтва писанки в Паркінс центрі в Морріставні, Н.Дж., та в публічних бібліотеках у Мавнт Лорел і Риверсайді у цьому ж стейті в т.зв. збагачуючих програмах. Вона веде теж свою власну майстерську робітню. Подає докладний опис, як робити писанки.

Л. Словн студіювала мистецтво в університеті, а приватно вивчала малювання писанок. На двох знімках у щоденнику вона зодягнена в українську вишивану сорочку.

Совєтські редактори виправили оксфордський словник

Лондон. — Відповідальний працівник видавництва університету Оксфорд Джордж Ричардсон заявив, що совєтські редактори оксфордського словника без дозволу видавництва змінили багато визначень політичних термінів, щоб пристосувати їх відповідно до офіційної совєтської ідеології.

Видавництво університету Оксфорд кілька років тому уклало договір з Совєтським Союзом про те, що в 1982 і 1983 роках совєтським видавництвам дозволялося опублікувати для студентів СССР видання словника. Але в договорі не передбачалося, що совєтські редактори будуть змінювати сенс багатьох визначень.

Дж. Ричардсон подає приклади таких змін. Наприклад, у совєтській редакції слово „соціялізм" пояснюється як „соціяльна і економічна система, яка приходить на зміну капіталізмові", а „капіталізм", як система, що прийшла на зміну феодалізмові і є попередницею комунізму".

В альбанській верхівці зайшли зміни

Беоґрад, Юґославія. — Альбанське аґенство новин повідомило в четвер, 11-го квітня, про смерть генерального секретаря Альбанської комуністичної партії Енвера Годжі. Смерть 76-річного альбанського лідера наступила після довшої хвороби.

Енвер Годжа на протязі 40 років правив Альбанією, країною з 3-мільйонним населенням, розміщеною між Юґославією, Грецією і Адріятичним морем. Він вважався „чемпіоном" серед державних лідерів світу щодо привалості перебування при владі. На сьогодні лише імператор Японії Гірогіто, який зайняв свій пост у 1926 році, перевершив альбанського диктатора щодо тривалості правління. Але імператор Японії — посада символічна, а Е. Годжа був єдиним правителем своєї країни.

Е. Годжа вважався найбільш ортодоксальним послідовником Сталіна і з гордістю твердив, що Альбанія — єдина в світі справді комуністична країна.

Годжа захопив владу в кінці Другої світової війни з допомогою юґославського лідера Йосипа Броз Тіта. За роки свого правління Годжа усунув з вершин влади всіх своїх колеґ, з якими він прийшов до керівництва країною 40 років тому. Найбільшого розголосу в світі викликала доля його найближчого прибічника колишнього прем'єр-міністра Мехмета Шеґу. В грудні 1981 року альбанський уряд повідомив, що Шеґу покінчив життя самогубством.

Як передало радіо Тірани, першим секретарем центрального комітету Альбанської партії праці вибраний Раміз Амія.

Появилася збірка оповідань І. Боднарчука

Едмонтон, Альта. — Минулого року Об'єднання Українських Письменників „Слово" випустило 60-сторінкову збірку оповідань письменника Івана Боднарчука п.з. „Заобрійні перегуки"; обкладинка — Мар'янки Палієнко.

На зміст цієї книжки складається 14 оповідань. У збірці є теж вислови рецензентів про попередню збірку цього ж письменника „Замрячені ранки" та перелік ряду інших його книжок. А вони: „На перехресних стежках" — збірка оповідань, „Кладка" — дитячі новелі, „Знайомі обличчя" — збірка оповідань, „Друзі моїх днів" — збірка новель, „Далекі обрії" — збірка оповідань, „Покоління зійдуться" — повість, „Замрячені ранки" — збірка новель і оповідань та до рідних причалів — репортажі з поїздки по Канаді. Крім цього І. Боднарчук є автором декількох шкільних підручників.

Поміж уривками рецензій ось оцінка покійного письменника Івана Смолія на творчість І. Боднарчука: „...Іван Боднарчук зформувався як людина і як письменник під впливом Івана Франка і Василя Стефаника: від першого взяв він любов і каменярську відданість громадській справі, а від другого перед усім форму новелі „стефаниківської школи..." Як вірному селянському синові допомогла йому канадська земля, з якою він поріднився по десятиліттях страждань і мук, пізнавши її оригінальну красу і таємниці в довгих мандрах від океану до океану... Збірка його талановита, свіжа, сучасна..."

Останню збірку оповідань І. Боднарчука можна замовляти, звернувшись на адресу: I. Bodnarchuk, 7940 Byron Ave., Miami Beach, Fla. 33139.

ВЕЧІР МУЗЕЮ В ГАРТФОРДІ

Гартфорд, Конн. — Вечір Українського Музею в Гартфорді вудбудеться в неділю, 28-го квітня, в год. 4-ій по полудні в Українському Народному Домі. В програмі вечора беруть участь Любов Волинець та відомі танцюристи Нуся Мартинюк та її муж Картер МекАдам. Цю імпрезу влаштують 93-й та 106-й Відділи Союзу Українок.

РІЧНІ ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

Ню Йорк. — Фундація Українського Вільного Університету в ЗСА влаштовує річні збори, які відбудуться в суботу, 20-го квітня ц.р., о год. 5-ій по полудні в домівці Організації Оборони Лемківщини, що міститься тут при 136 Друга авеню.

ПОЛЬСЬКІ ГАЗЕТИ НАПАДАЮТЬ НА ЦЕРКВУ

Варшава, Польща. — Польські газети надрукували в четвер, 11-го квітня, анонімні листи, автори яких переконують комуністичну владу розпочати конфіскацію церковної власності. В анонімних листах, надрукованих у газетах „Право і Жиць" та „Експрес вечорни", вказується, що Церква стала „знаряддям злочинків, спрямованих проти держави".

„Треба прийняти закон, який примусив би деяких священиків задуматися над тим фактом, що антисоціялістична політизація Церкви наносить шкоду Церкві", — пише невідомий автор, який підписався „віруючий католик". Цей „віруючий католик" наводить як приклад костьол св. Бріґіти в Ґданську і священика цього костьолу Генрика Янковського. За словами аноніма, костьол став „місцем антиурядових демонстрацій".

У чертер, 11-го квітня, молодіжна газета „Штандар млодих" надрукувала декілька листів анонімних „віруючих католиків". В одному з них вся вина „за недавні події в країні" звалюється на Католицьку Церкву, яка, як каже автор, „сіє ненависть до соціялістичної системи".

Західні журналісти, акредитовані у Варшаві, вказують, що в країні, де шаліє цензура, потік подібних листів може бути викликаний лише з благословення влади.

Цікаво, що ці листи були надруковані за три дні після того, як стало відомо про варварський напад у Кракові на священика Тадеуша Залєского. В суботу, 6-го квітня, Залєского побили невідомі особи до втрати притомности. Значна частина його тіла була попечена якоюсь їдкою речовиною, а на грудях була випалена буква „V". Цей бандитський акт обурив Польщу.

Кореспондент пресового аґентства ЮПІ Богдан Турек нагадує в четвер у своєму повідомленні з Варшави, що такого ж знущання зазнав у грудні 1981 року активіст „Солідарности" Тадеуш Фрас, який пізніше помер. Згідно з урядовою версією, Т. Фрас покінчив життя самогубством.

Під час недільних Богослужень кардинал Юзеф Ґлент натаврував анонімів.

Президент відвідає Німеччину

Санта Барбара, Каліф. — Точні пляни відвідин президента Роналда Реґена у Німеччині, що мають відбутися від 30-го квітня до 10-го травня 1985 року викликують широке зацікавлення та незадоволення деяких кіл громадян, зокрема жидівського походження.

Як відомо, Президент раніше заявив, що не плянує відвідувати місця концентраційного табору в Дахав, щоб „не роз'ятрувати давніх ран". У плянах відвідин Німеччини, які узгіднено із президентом Західньої Німеччини Гельмутом Колем є однак відвідини кладовища на якому поховані німецькі вояки Другої світової війни, що згинули у боротьбі з американськими військовими частинами. На кладовищі Президент ЗСА має зложити, як це є прийнято, вінок. Подання до відома цього пляну викликало широке обурення у жидівських колах, які уважають, що американські горожани жертви Голокосту не можуть прийняти без хвилювання того, що Р. Реґен не бажає відвідати Дахав, а буде на кладовищі німецьких вояків.

Але речники Білого Дому заявляють, що плян президента Реґена залишається незмінним, а ціллю його відвідин у Західній Німеччині є порозуміння в дусі того миру, що панує вже поміж тими двома державами 40 років. Завданням Президента в Европі є затіснити зв'язок із европейськими державами так економічний, як і військовий і підреслити, що між тими державами та ЗСА панує мир і бажання його вдержати за всяку ціну в ім'я цілого людства, — твердять ці речники.

Речники жидівських кіл уважають однак, що задум Президента відвідати військове кладовище роз'ятрить старі рани не лише серед жидів, але і серед американських ветеранів Другої світової війни.

В СВІТІ

ЕСПАНСЬКИЙ СУД ВІДКИНУВ закон, який в більшості соціялістичний парлямент схвалив перед 17 місяцями у справі абортів. Закон дозволяв у певних випадках на переведення аборту, але закон не був впроваджений у життя тому, що чекали на остаточне рішення суду. Тепер, коли конституційний суд відкинув закон, за переведення аборту можна одержати кару до шість років тюрми.

ПРИСТУПЛЕННЯ ДО ЕВРОПЕЙСЬКОГО економічного ринку Еспанії та Портуґалії є великою користю для НАТО і західнього світу. Можна сподіватися, що тепер буде більша рівновага у виміні торгівлі вином, овочами та рибами на европейському континенті.

В УНІВЕРСИТЕТІ КАЙТО В Японії роблять тепер експериментальні досліди над тим, щоб використовувати морську воду на електричний струм. В дослідах уживають прилади величезного напиття і радіові хвилі.

НІМЕЦЬКА АВТОВА ФІРМА „Фольксваґен", яка має також фабрики на терені ЗСА, відкликала саме в ЗСА свої останні моделі з 1984 і 1985 років тому, що показалося, що вони мають певні недотягнення в трансмісії і в передніх сидженнях. Після поправок ці моделі будуть далі в продажу.

НА ТЕРЕНІ ЗАХІДНЬОЇ ЕВРОПИ робітничі спілки починають тепер бути дуже непопулярні, тому що останні страйки в Великобританії і Голляндії вказалися безуспішними, а заповіджений страйк робітничих юній у Франції взагалі не відбувся. В усіх краях Західньої Европи число членів робітничих спілок меншає, а страйки, коли відбуваються, є коротші.

МЕНШЕ НАПРУЖЕННЯ У ВІДНОСИНАХ поміж ЗСА і СССР віддзеркалюється на економічному ринку і тепер країни совєтського бльоку мають кращі можливості діставати на Заході кредити та вести торгівлю. У торгівлі з країнами совєтського бльоку ведуть перед Японія і Західня Европа.

В ЯПОНІЇ ВІДБУДЕТЬСЯ літературна конференція, всеціло посвячена відомому американському письменникові Вілліямові Фокнерові, що в 1949 році одержав за свої твори літературну нагороду Нобеля. Зацікавлення В. Фокнером в Японії існує від того часу, і кожного року один з японських літературознавців студіює творчість Фокнера в університеті Вірджінії. У наслідок того, в Японії вже появилося багато розвідок на твори Фокнера, як також перекладів його творів.

СУДДЯ ЗАРЯДИВ ВИДАЧУ І. ДЕМ'ЯНЮКА ІЗРАЇЛЕВІ

Клівленд, Огайо. — Федеральний суддя Френк Баттісті зарядив у понеділок, 15-го квітня ц.р., заарештувати українця Івана Дем'янюка, колишнього робітника на автомобільних фабриках Форда і видати його в руки ізраїльського правосуддя. Як відомо, Ізраїль вже раніше зажадав видачі І. Дем'янюка закидаючи йому численні воєнні злочини, а зокрема винищування жидівських й інших в'язнів в концентраційному таборі Треблінка, Польща, де він нібито мав бути керівником газової камери у якій згинули тисячі в'язнів. На підставі обвинувачень і дуже сумнівних свідчень очевидців, які зрештою навіть не змогли описати, як виглядав Іван Дем'янюк в концтаборі, а тільки твердили, що його називали там „Іваном Грізним" і катом в'язнів, Дем'янюкові відібрали громадянські папери.

Аґентство Ассошієйтед Пресс інформує, що адвокати І. Дем'янюка заявили, що вони внесуть апеляцію і спеціяльну петицію до Державного департаменту і до генерального прокуратора Едвина Міза, які одинокі можуть стримати процес видачі Дем'янюка до Ізраїля, очевидно, на видиму смерть, бо досі ще не було випадку, щоб ізраїльський суд когось оправдав чи засудив на кількарічне покарання за воєнні злочини. Речник Департаменту справедливости адвокат Миррі Стейн заявив, що суддя Баттісті стримає передачу Дем'янюка до 1-го травня, щоб дати можливість оборонцям внести апеляцію проти його рішення. До того часу І. Дем'янюк перебуватиме в ув'язненні, бо Баттісті побоюється, що випущення його на волю за порукою є небезпечне з огляду на можливу втечу. Уся документація про судові розправи і рішення судді про видачу до Ізраїля буде передана тепер на руки державного секретаря Джорджа Шулца, який матиме останнє слово у справі видачі І. Дем'янюка.

Департамент справедливости, зглядно спеціяльна аґенція (ОСІ) зробила максимум зусиль, щоб принайменше на суді робити враження, що І. Дем'янюкові вину доказано і що він дійсно був оператором газової камери для масового винищування в'язнів в Треблінці. Сам обвинувачений і його адвокати, користаючись численною документацією, намагалися опрокинути закиди і обвинувачували суддів, що вони користувалися фальшивими совєтськими свідченнями, записаними на магнітофонні стрічки і доставленими аґентами КҐБ.

Адвокат І. Дем'янюка Марк О'Коннор заявив, що Ізраїль немає жадних правних підстав вимагати видачі його клієнта і що Дем'янюк не є тією особою за якою пошукує Ізраїль. Адвокат також засудив практику американського судівництва при використовуванні свідчень КҐБ.

В АМЕРИЦІ

СТОЛИЦЯ ФЛЬОРИДИ ТАЛЛАГАССІ, що від років боронилася перед розбудовою і нищенням зелені, тепер ствердила, що це нічого не допомогло. Її автохтонні мешканці з жалем приглядаються, як постають щораз нові поселення, коштом винищування дерев, а число населення з 27,000 в 1950 році зросло до 116,000 сьогодні. Все це допровадило до того, що колишня оаза зелені тепер є занечищена, як всі інші великі міста ЗСА.

СТАТТЯ В ЩОДЕННИКУ „БОСТОН ҐЛОБ" про випуск книжки, яка займається лезбіянізмом серед католицьких монахинь, викликала протест католицької архидієцезії в Бостоні, але тим розбудила зацікавлення книжкою, що вийшла у малому видавництві Фльориди з-під пера двох колишніх монахинь лезбіянок, які тепер є учительками коледжів. Книжка, що появиться у книгарнях щойно 24-го травня, вже тепер замовлена до продажу у всіх книгарнях.

ПІСЛЯ БУРХЛИВИХ ДИСКУСІЙ Комісія для рівних прав у ЗСА рішила вимагати від законодавчих тіл, щоб відкинули засаду про рівноправність платень серед чоловіків і жінок. Таке рішення комісії викликало негайно критику жіночих організацій.

НА РІЧНОМУ ЗІБРАННІ АМЕРИКАНСЬКИХ видавців преси три із промовців зробили закид, що преса не дає достаточно місця на вістки з неґритянського життя. Колишній сенатор з Джорджії навіть заявив, що це вперше від 25 років Уряд є ворожо наставлений до стремлінь для расової рівноправности.

НАУКОВЦІ З УНІВЕРСИТЕТУ Каліфорнії подали до відома, що їм вперше вдалося нагнути ензими до того, що вони можуть зміняти свою дію. Це відкриття буде мати позитивний вплив на розвиток хемічної і медичної продукції, як також на виріб харчових продуктів.

ПРАЦІВНИК ЗАЛІЗНИЦІ В СТЕЙТІ Іллиной буде п'ятим пацієнтом, який має дістати штучне серце, повідомили з лікарні, яка переводить такі операції. Очолюватиме групу лікарів, що буде переводити цей експеримент буде знов д-р Вілліям ДеВіріс, який вже зробив дві попередні подібні операції з добрим успіхом.

МІЖНАРОДНА СЛУЖБА ДЛЯ СТЕЖЕННЯ льодовиків посвятилася тепер розшукові льодових гір Північного Атлантику. Члени сторожі американського побережжя перелітають тепер понад льодовими горами, визначуючи їхнє положення при допомозі найновіших електронічних засобів.

У НЮ ЙОРКУ ВІДБУВАЄТЬСЯ тепер фестиваль молодих американських драматургів, що мають менше як 19 років. Із зголошених понад 700 п'єс вибрано чотири, які поставляють у виконанні найкращих акторських та режисерських сил. Критика однак стверджує, що цей фестиваль, який вже відбувається четвертий рік, тим разом не має цього молодечого ентузіязму як це було в минулому.

Ширша нарада УАКРади

Екзекутива Української Американської Координаційної Ради пригадує, що в суботу, 20-го квітня 1985 року, відбудеться ширша нарада для обговорення проєкту та програми конвенції.

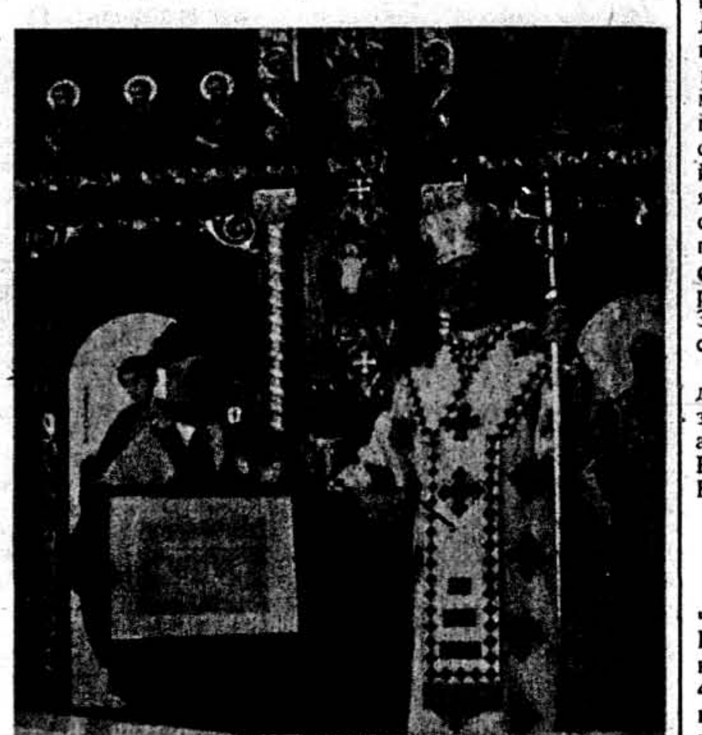
На нараду одержали поіменні запрошення всі Відділи УАКРади і члени-організації, які повинні виделеґувати своїх представників.

Нарада розпічнеться о годині 10-ій ранку в приміщеннях УНСоюзу, при 30 Монтґомері вул., в Джерзі Сиіті, Н.Дж.

Вшанували д-ра М. Борисюка

Стенфорд, Конн. — У неділю, 24-го березня ц. р., під час Українського Дня, що був присвячений 40-літній річниці відходу у вічність Слуги Божого Андрея, Владика Василь Лостен відправив урочисту Божественну Літургію в каплиці Семінарії, під час якої співав хор питомців під управою проф. Й Роля.

Під час Богослужби Владика виголосив змістовну проповідь про виховання дітей, а при закінченні Літургії перевів урочисту церемонію вручення папського відзначення довголітньому професорові докторові Мирославові Борисюкові у формі золотої медалі й грамоти за підписом Папи Івана Павла II. Вручаючи цю нагороду, Владика Василь сказав до присутніх членів факультету, батьків й прибулих гостей: „За ревну працю проф. Барисюка для добра наших студентів і молоді та за його жертвенну посвяту у вишколенні майбутніх священиків маю за честь наділити його золотою медалею та папською грамотою 'Про Екклезія ет Понтіфіче', на службі для 'Церкви і Вселенського Архиєрея".

Владика В. Лостен вручає папське відзначення д-рові М. Борисюкові в каплиці Семінарії.

Після прийняття д-р М. Борисюк висловив у зворушливих словах свою щиру подяку Папі Іванові Павлові II за цінну нагороду, згадуючи його останню прислугу Патріярхові Йосифові, віддану поцілунком, як рівний рівному, як брат братові. Він теж подякував всім отцям, що в імені покійного Владики Івана Бучка допомагали йому у веденні Рімінської гімназії, тим, що прийняли його дружньо в Семінарії, всім членам факультету й приявним, а зокрема опікунові й покровителеві Владиці Лостенові за його признання й пошану.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою —
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Новітні совєтські орденоносці

Центральний Комітет компартії України і Ради Міністрів Української ССР нагородили премією імени Т. Г. Шевченка в галузі літератури, журналістики, мистецтва і архітектури таких осіб: в галузі літератури Романа Іванчука — за романи „Вода з каменю", „Четвертий вимір", Миколу Рибалку, за збірку поезій російською мовою — „Незакатная звезда"; журналістики і публіцистики: Івана Цюпу — за художньо-документальну книгу „У серці дзвонять голоси", Юрія Римаренка — за пашквільну книгу проти „українських буржуазних націоналістів" п.з. „З ким і проти кого"; в галузі теорії та історії літератури: Василя Фащенка — за літературно-критичні праці „У глибинах людського буття" і російською мовою „Характери і ситуації"; образотворчого мистецтва: Євгена Горбаня — за пам'ятник героям Горлівського збройного повстання в 1905 році, Анатолія Насєткіна — за цикл живописних творів про колгоспне будівництво; концертно-виконавської діяльности: Романа Іванського, художньо-музичного керівника, Володимира Дідуха, Євгена Прудкіна, Валентина Реуса, Олександра Харченка — виконавців вокального квартету, „Явір", а Богодара Которовича — за концертні програми; в галузі кінематографії: Бориса Добродєєва, Миколу Шишліна — авторів сценарія, режисера Володимира Кукоренчука; у галузі літератури для дітей й молоді: Євгена Гуцала — за повість „Саййора", збірку оповідань „Пролетіли коні", а також цілий ряд інших осіб в галузі архітектури й інженерно-конструктивних праць тощо.

Київська газета „Культура і життя", орган міністерства культури УССР та республіканського комітету профспілки працівників культури, помістила у числі з 10-го березня інформацію про нагороджених з фотознімками. Читачі напевно звернуть увагу, що між нагородженими немає дійсних „світочів" в галузі літератури і мистецтва, а навпаки там багато прізвищ нових вислужників Москви в Україні, між ними росіяни і люди інших національностей, письменники, які пишуть виключно російською мовою, тобто допомагають „москалеві господарювати і з матері полатану сорочку знімати" і каґебістські писаки, між ними Юрій Римаренко, що спеціялізується у виливанні помий на голову українських патріотів, борців за права українського народу, колишніх вояків УПА, ОУН, УГВР. Найяскравішим прикладом цього є його „нова" книжка „За ким і проти кого" — фальсифікаційний пашквіль каґебістів, яка, — як пишуть підсовєтські газети — „охоплює націоналістичні злочини продовж всього нашого бурхливого XX століття, досліджує ідеологічні витоки доктрини петлюрівщини".

Нагородження Ю. Римаренка премією Т. Г. Шевченка та йому подібних „письменників" — це вершок совєтського цинізму над пророком України Т.Шевченком і українським народом взагалі.

Юрій Р. Рибак

РОЗПРОДАЖ ІЗ МОЛОТКА

Нині є популярні авкціони, не лише з ділянки індустрійних машин і устаткування, але теж з ділянки речей особистого і домашнього вжитку, особливо коли ліквідують приватне майно.

Наш знайомий цікавиться ліцитацією і твердить, що заощадив на ній гроші, бо вдалось йому купити речі запівдармо. Він теж вважає, що авкціони є своєрідним риском, головно коли людина бажає набути річ за всяку ціну. До кожного авкціону треба себе приготовити, стати „знавцем" і точно познайомитись з даним сектором речей. Дуже важливим є вміти розпізнати старі вартісні меблі, ті що перетривали одну сотню років. Для цього музеї мають курси, а фахові журнали чи бібліотека можуть поширити знання.

Для практики добре відвідати — без участи — кілька ліцитацій, щоб запізнатись з цінами і людьми. Перед кожною ліцитацією наш знайомий студіює виданий каталог, який описує предмети, подає приблизні ціни як теж умовини плачення: готівка, особистий чек, кредитова картка.

Звичайно, перед авкціоном, авкціонні доми уможливлюють оглядати речі. Це є час для перевірки, бо не радять брати участи в ліцитації, наперед не перевіривши предмету, головно в випадку домашнього улаштування, де розміри є дуже важливі... Вже під час самого авкціону наш знайомий пильно слідкує, що діється довкола, зосереджує свою увагу на авкціонера, щоб познайомитися із його способом провадження. Добрий авкціонер змінює скорість продажів щоб тим вдержати зацікавлення, як теж часто може зміняти умовини виставлених речей. Теж не можна проминути хвилини, коли авкціонер описує предмет. Скажімо, що він говорить: „Це виглядає, як срібло". І тут може бути пастка, бо слово „виглядає" не запевнює правдивости срібла!!!

На жаль, у минулому, головно подорожуючі продавці, виробили злу репутацію авкціонерам і багато осіб на цьому потерпіло. І нині ще бувають цього роду нечесні бізнесмени, одначе наш знайомий підкреслює, що має в тому вже практику і вміє відрізнити зерно від полови.

Наш знайомий є великим приклонником мистецтва і часто відвідує авкціонні доми в Ню Йорку, щоб зорієнтуватись, що нового у мистецькому світі і щоб бути достовірним свідком атракційних трансакцій. І не раз призадумуєтеся над тим, чому авкціонна вартість експонатів була так висока, поминувши випадки, коли інституція чи приватний колектор бажає стати власником за всяку ціну.

Отже вартість на мистецькому ринку звичайно вирішують різні фактори як наприклад, автентичність, що є основою. Буває і так, що ця автентичність спирається тільки на опінії і тоді вартість залежить від калібру знавця. Фізичний стан є теж важливим і найменше відхилення має від'ємний вплив. Нині не легко можна знайти твір старих майстрів з-перед XIX сторіччя у перфектному стані. Тому і відсоток реставрації вирішує ціну. Знову ж рідкісність предмету може осягнути велику вартість незалежно від стану. Ось приклад: рідкісну музеальної вартости в принищеному стані миску Медічі, продано в 1973 році на ліцитації за 180,000 долярів, а за неї в 1916 році власник заплатив всього 200 долярів.

Речі історичного значення, такі, як документи, пам'ятки тощо, хоча не є мистецькими творами мають теж вартість. У 1979 році зліцитовано капелюх Бенджаміна Френкліна — з часів його перебування у Парижі — за 10,000 долярів, а окуляри за 24,000 долярів і це все не мало нічого спільного зі старими речами, а радше було документальним доказом власника відносно історичної приналежність.

Ці авкціонні доми, що зблизили мистецтво до публіки мають свою заслугу, а своїм фаховим вишукуванням мистецьких творів заповнили не одні музеї чи стіни приватних колекціонерів. Але ринок мистецтва поширився — зросла спекуляція — і методи великого підприємства постійно примінюється до авкціонних кімнат.

Авкціонний дім, чи пак фірма є місцем зустрічі, де покупець і продавець можуть заключити трансакцію, а падіння молотка означає хвилину, в якій створюється контракт між обома сторонами. Процес самої ж авкціонної дії надзвичайно короткий, одначе підготова до цього може тривати місяцями. Це головно проявляється у ділянці мистецтва, де потрібно багато запевнень щоб встановити ідентичність і вартість предмету.

Кількостево не маємо багато авкціонних фірм, однак, усі вони важливі для економіки, бо є ринком для деяких родів овочів, тварин, хутер, тютюну та вживаних автомобілів. Тут відношення між подачею, а попитом дуже скоро зміняється і тому вимагає постійно нової оцінки, і найкращою методою для цього є власне авкціон, інакше — ліцитація.

Залежно від товару авкціон відбувається у різних приміщеннях із низькими адміністраційними коштами. За користування услуг є домовлена оплата.

І коли в ліцитаціях беруть участь фахівці, які стараються у цей спосіб одержати товар для розпродажу, кожний зацікавлений може користуватись технікою авкціону. — А щоб знайти речі дешевші як деінде, або такі, що їх годі набути, головно коли мова про колекціонерську ділянку, не згадуючи порцеляни, образів, меблів тощо, зацікавлений мусить познайомитися із обов'язуючими правилами і способом переведення авкціону.

Роман С. Голіят

ВОСЛЕНСЬКИЙ ПРО ПРАВЛЯЧУ КЛІКУ СССР

„Nomenklatura" The Soviet Ruling Class, by Michael Voslensky, Doubleday & Company, Inc., Garden City, N.Y., 455 pages, $19.95.

I.

Михайло Восленський, автор повищої праці, є визначним совєтським істориком. У СССР він був членом Академії Наук в Москві, професор в університеті Люмумба, членом Комітету для Европейської Безпеки, виконним секретарем Роззброєневої комісії й інше. В 1977 році його „видворили" з СССР до Австрії. Він є автором кількох праць і багатьох статтей про СССР. Сьогодні він є директором Інституту совєтознавства в Мюнхені, якого визнають за передового експерта в ділянці совєтознавства.

Мільйован Джілас, юґослав'янський політичний лідер і письменник, автор „Нової кляси", який перейшов усі щеблі комуністичної системи, аж до самого верху, в передмові до „Номенклятури" каже, що Восленський у своїй найновішій праці представляє читачеві повний образ совєтської системи — образ вичерпний і детальний. Це є найновіший образ совєтської системи, якою кермує комуністична бюрократія. Ці, що є при владі, не живуть у дійсному світі, вони навіть і не думають про дійсний світ, — продовжує Джілас,—вони думають про ворожий світ, в переконанні, що кожний є проти них; вони нікому не вірять, навіть тим, що належать до їхнього найближчого ієрархічного кола.

Восленський доказує, що на протязі 66-ти років переможної пролетарської революції, досьогодні не створено комунізму, який в 1920 році обіцяв Ленін. Лише одверті вороги соціялізму погоджуються, що СССР розвинув соціялістичну суспільність. На Заході, закорінився погляд, що в СССР понад селянство й робітництво, виросла третя соціяльна верства — інтеліґенція — якої нараховують на 15 мільйонів, і вони мають вплив на партію і державу; Брежнєв і Косиґін є продуктом цієї соціяльної кляси. Восленський у повищій праці доказує, що цей погляд не є правильний.

Правдою є, що пролетарську революцію фінансували капіталісти (стор. 25). Ленін й його професійні революціонери розчарували робітників, яким вони обіцяли диктатуру пролетаріяту. Ленін, а відтак Сталін створили номенклятуру. Сталінські кар'єристи голосили, що комунізм є джерелом будучности людства, але, в дійсності, включно зі Сталіном всі вони думали про свою особисту наживу. Автор цієї джерельної праці доказує, як Сталін позбувся частими чистками своїх противників і як правляча кляса в СССР контролює життя народів. На підставі своїх обрахувань, він твердить, що номенклятура, тобто, до правлячої упривілейованої кляси комуністичного режиму в СССР належить 250,000 членів. Вони дають партійним керівникам розпорядження у формі резолюцій, рекомендації, або поради. Патріярх Православної Російської Церкви є членом номенклятури політбюра центрального комітету (стор. 75). На 17 мільйонів членів комуністичної партії, лише вибранці допущені до номенклятури. І тут, автор вказує на шляхи, як можна добитися до „верхушки".

Підкупство, є не тільки на низах, але й верхах. Там читаємо про ряд випадків хабарництва в Грузії, Азербайджані й Туркестані, де тамошні керманичі партії брали хабарі по 100,000 рублів. Корупція, підкупство, хабарі підлість і егоїзм звійшли в політичні кадри. Щоб дістатися на вищі учбові заклади, ректори університетів брали хабарі. За ті проступки не карають тих, що є членами номеклятури — суперправлячої кляси.

Символом того в Совєтському Союзі й по всьому світі є Сталін: його злочини є офіційно визнані, але, він одначе — офіційно — „визначний марксист-ленініст" і після Леніна, найбільший провідник совєтського народу.

Прірва ділить номенклятуру від решти населення країни. Тоді, коли населення не є спроможне позволити собі купити продукти до щоденного прожитку, для членів номенклятури в спеціяльних крамницях тільки, для їх родин, є все включно зі закордонними смаколиками.

Де під цю пору міститься туніська амбасада, колись в розкошах проживав Берія, керівник НКВД. Пересічний громадянин, ще сьогодні має страх проходитися біля цієї амбасади, бо жорстоко нахмурені міліціонери сторожать амбасаду й нагадують прохожим про жах минулого.

(Продовження буде)

Нова серія — малі видання УВАН

Мало не кожного другого тижня в залі Української Академії Наук у Ню Йорку відбуваються доповіді чи конференції. Частина доповідей трактує суто наукові проблеми, частина базується на спогадах учасників подій нашого сторіччя, доповнюючи особистими згадками скупий документально-джерельний матеріял, скупий через трагічні обставини нашої недавньої історії. Частина матеріялів доповідей і спогадів іде до загальних видань Академії, таких як англомовні „Анналс" або українськомовні „Наукові збірники" або „Джерела до новітньої історії України". Частина знаходить собі місце в позасерійних монографіях, що їх також видає Академія.

Але частина викладів — і часом дуже цікавих — лишається невидана, бо своїм характером або змістом не підходить до профілю „Анналс" чи „Джерел", а розміром не надається до монографій. Тим часом далеко не всі зацікавлені довідуються про зміст цих доповідей. Багато-хто мешкає поза Ню Йорком, дехто перешкоджений у день доповіді. Та навіть і ті, хто був присутній, часто хотіли б мати текст доповіді для себе, бо одна справа прослухати, а друга справа — мати текст у своїх руках.

Так в Академії виникла думка розпочати серію видань найцікавіших доповідей, що можуть бути корисними для фахівців, але також цікавими для ширшого читача. Вона виходитимуть українською або англійською мовою. Розмір їх — від 20 до 40 сторінок друку, але поодинокі можуть бути і більшого розміру. Ціна кожного випуску не набагато перевищуватиме ціну недільного „Ню Йорк Таймсу". Хто уникає скупчення книжок у себе вдома, може прочитати таку брошуру, їдучи підземкою або автобусом, і позбутися її. Збирачі книжок можуть колекціонувати всю серію. Кожних десять випусків становитимуть том, що матиме свою сторінку змісту.

Нова серія, бувши двомовною, дістала й подвійну назву: „Доповіді і повідомлення" (Occasional Papers).

Покищо вийшло два випуски. Перший становить собою збірку матеріялів про життя і діяльність Арнольда Марголіна, активного діяча в уряді Української Народної Республіки, — в генеральному суді, а потім на дипломатичній службі. Живучи від 1922 року в Америці, Марголін обстоював послідовно право українського народу на свою незалежну державу. Цей випуск містить огляди діяльности й спогади про Марголіна пера українських і жидівських авторів — Антона Батюка, Олександра Оглоблина, Панаса Феденка, Дмитра Корбутяка та Йозефа Ліхтена, включно зі спогадами доньки Марголіна Любови.

У другому випуску побачили світ спогади про життя в Харкові в роки німецької окупації. Автори, Любов Дражевська та Оксана Соловей, показують образ тих жахливих років і попри катастрофічні обставини, невмирущість українського духу і української активности. Це високоцінний матеріял для кожного, хто цікавиться українською історією нашого століття, і читається він з непослабленим зацікавленням.

Ціна кожного з цих двох випусків 1.75 дол. пересилка 56 центів.

Передбачається видання дальших випусків цієї неперіодичної серії.

Замовляти в Академії. Адреса: The Ukrainian Academy of Arts and Sciences, 206 West 100 St., New York, N.Y. 10025.

УВАН

Микола Бараболяк

Вартісна поява — журнал „Віднова"

Уже появилося друге число цього прецікавого і вартісного змістом журналу, а досі не бачив я в пресі відлуння на цю подію. Маю на думці журнал „Віднова". Може ця мовчанка тому, що перше число того квартальника було присвячене досить вузькій темі — жіночому рухові, в чому не всі були заінтересовані. Мене захопило друге число, присвячене питанням політики, нашої „зовнішньої" політики. Великою цінністю цього журналу вважаю те, що його видання — це не збірка припадкових, тематично не зіграних статтей, а пляново доповнюючих себе матеріялів, добре опрацьованих на споріднені питання. І тоді, коли перше число було присвячене жіночому питанню, так це наступне — проблемі українсько-російських взаємовідносин.

Редакційна стаття впроваджує читача в тематику. В цьому числі це редакційна головного редактора Ярослава Пеленського. За тим іде інформація про першу українсько-російську наукову конференцію в МекМастерському університеті 1981 року, голоси Василя Гришка, Наталії Горбанєвської, Петра Григоренка, Омеляна Пріцака, відомого російського історика Ніколая Рязановского, та покійного о. Александра Шмемана на конференції „округлого стола", зорганізованого з нагоди тої конференції. Є теж голос Солженіцина про українсько-російські взаємини та відповідь Солженіцину пера проф. Я. Пеленського. Вагу матеріялів підносить інтерв'ю редактора „Віднови" з Владиміром Максимовим, редактором „Континенту".

За тими матеріялами йдуть поважні, удокументовані статті: проф. Ярослава Білинського — „Щербицький між Києвом і Москвою", Гергарда Сімона „Національності і можливість правити Радянським

(Закінчення на стор. 8)

Проф. д-р М. Біда

ЗГАДКА ПРО УКРАЇНСЬКУ ЕКОНОМІЧНУ ВИСОКУ ШКОЛУ

I.

У цій скромній статті приходиться відмітити, що 39 років тому цебто в 1945 році у Мюнхені, Західня Німеччина, постала й почала діяти Українська Економічна Висока Школа (УЕВШ), яку зорганізували чотири благородні особи за ініціятивою проф. Миколи Величківського, при допомозі й співпраці професорів: Валеріяна Горбачевського, Бориса Мартоса й Івана Замші. І хоч ця висока школа проіснувала лише шість років, то все таки випустила цілий ряд вишколених людей, які закінчили високу освіту, що створила їм дорогу в здобутті кращих становищ у суспільному житті та осягненні кращої праці в різних підприємствах, а також у торговельних і банкових інституціях, а деяким навіть пощастило зайняти становища при університетах у країнах їхнього поселення, куди доля кинула їх у далекі заморські країни; в багатьох випадках вони мусіли перейти перевишкіл на іншу професію, а лише з них мала кількість залишилася при своїй економічній професії, яку вони набули в Українській Економічній Високій Школі (УЕВШ).

За короткий час існування Українська Економічна Висока Школа в Мюнхені зуміла розвинути свій науковий і дидактичний потенціял до тієї міри, до якої вона була покликана, а тому мала всі потрібні атрибути, цебто силу духової наснаги, енергію та ініціятиву так конче потрібну для ведення високошкільної інституції, якою була УЕВШ.

При організуванні УЕВШ її ініціятори брали до уваги факт, що в наслідок воєнних подій та лихоліття, яке витворилось після закінчення Другої світової війни, велика кількість нашої молоді та старших віком людей опинились на чужині далеко від своєї батьківщини — України, — змушені обставинами покинути свій рідний край, дім, батька, матір, дружину, мужа, а дехто малих дітей та йти в світ за очі, шукати кращої долі й волі... Ці, що організували УЕВШ знали що в Баварії, а головно в Мюнхені, перебуває велика кількість української молоді, яку треба зацікавити студіями, тому що за польського панування на наших західніх землях ця молодь не мала відповідних умов, не тільки з причин політичного панування окупанта на наших західньоукраїнських землях, але також із браку економічних ресурсів, а головно великі трудноші відчували наші селянські діти, які прагнули вчитись, але їхні батьки, що посідали малі земельні господарства не могли дозволити собі на те, щоб посилати своїх дітей до вищих чи середніх шкіл, які знаходилися у містах.

Організатори УЕВШ також керувалися мотивами, що нам при відбудові зруйнованої воєнними діями економіки України буде потрібно мати кваліфікованих своїх керівників державною економією. З тих і ще інших причин економічного характеру, власне було зорганізовано УЕВШ у Мюнхені, завданням якої було вишколити, не тільки добрих економістів, але і політиків, котрі були б спроможні керувати внутрішньою та зовнішньою політикою у випадку, якщо була б створена українська незалежна держава що тоді ми всі надіялись. Але не так сталося, як думалося. Історичні події покотилися іншим шляхом. А в нас, тодішніх скитальців, залишилися тільки спомини, гіркий жаль до нашої химерної долі, яка покпила собі з нас, залишилася туга за минулим і нестерпний біль у серці за всім утраченим і рідним, але як же ж далеким...

У цей час, коли організувалася УЕВШ, то ще тоді в нас усіх було велике оптимістичне наставлення, ми тоді думали державницькими категоріями, а також ми всі мали надію, що повернемо в Україну, в рідні сторони, до своїх домів і своїх родин. Ми тоді ще не хотіли вірити, що нам прийдеться еміґрувати закордон і там залишитися назавжди. Багато з нас, а головно ті, що проживали далеко поза Мюнхеном, не відразу знали, що в Мюнхені діяла зорганізована українська висока школа, але згодом дізналися про це, тому кожний зацікавлений наукою спішив до Мюнхену, щоб до неї вписатися. Тоді коли я вписався до УЕВШ, цебто в 1946 році, - тоді там було 280 студентів — це виглядало на те, що українська молодь на чужині зрозуміла значення науки та прагнення вчитись, щоб тим у майбутньому допомогти відбудувати в Україні її зруйноване народне господарство. У студентів був тоді величезний ентузіязм і велика охота до науки, не зважаючи на те, що кожний із студентів знаходився у прикрій економічній кризі, а саме був позбавлений мінімального прохарчування, яке буває в нормальних умовах життя. Більшість із нас жила в таборових умовах на ласці УННРА. Також не краще жили й викладачі, краще поводилося тим студентам, які мешкали в приватних домах серед німецького населення. Це були трудні й тяжкі повоєнні часи, коли в Мюнхені багато домів та всяких інституцій і підприємств лежали в руїнах від бомбових налетів, тому німецька економія була в стані відбудови.

Тож нічого дивного, що ми терпіли великі недостатки в усьому, а головно в харчах та інших необхідних речах, але не зважаючи на це в нас жевріла іскорка надії на поворот в Україну і тому всі студенти старалися вчитися, щоб вернутися до своїх рідних із академічними дипломами, як личить дозрілим людям, що не прогайнували дорогого часу, але пильно вчилися. Це дійсно було чудо, що не на своїй рідній землі, а на далекій чужині постала українська висока школа під назвою УЕВШ у Мюнхені з рідною українською викладовою мовою, зрозумілою для усіх наших тодішніх студентів.

Як я вже згадував раніше, наша молодь та деякі старші особи з великим запалом і енергією взялися за науку не лише тому, що вони були спрагнені знання, але й тому, що раніше вони не мали доступу дістатися до високої школи. Хоча правда, що не всім тим, які студіюють в університетах щастить пройти оту важку дорогу, переходячи через ряд процедур — осягнення диплому маґістра, докторат, габілітацію та номінацію на професора.

Тож ми повинні бути вдоволені й горді, що нам доля сприяла закінчити оцю високу школу, але це зобов'язує нас дати якнайбільший вклад в світову науку, а при цьому не забувати підносити до висот науку українську, особливо живучи у вільній країні Вашінгтона, де ми маємо змогу працювати науково й спостерігати всякі прояви вдосконалених чужих знань, що нагромадилися в мозаїці різноплемінних і різнонаціональних культур, наук і вікових їхніх дослідних надбань із якими ми маємо змогу запізнатися, живучи в Америці чи Канаді. Тож, аналізуючи пройдений нами шлях серед своїх в УЕВШ та довгий період, бо майже чотири десятки років на чужині — ми багато дечого навчилися й набрали життєвого досвіду так, що інколи призадумавшись, бачимо колишні наші недотягнення та помилки, які в нашій молодості ми іноді чинили. Але наше прислів'я каже, що: — „лише той не робить помилок, хто нічого не робить".

Ці благородні наші професори, що дали початок Українській Економічній Високій Школі зробили дуже похвальне діло, натомість, не дуже похвальне діло зробили всі, що не постаралися задержати надовше УЕВШ, щоб ця школа могла далі розвивати свою наукову й дидактичну працю на чужині. Сумне явище в тому, що більшість викладачів цієї школи опинилися в Америці й тут нічогісінько не робила, щоб бодай символічно репрезентувати її добре ім'я щоб пам'ять про неї довго жила серед її абсольвентів і викладачів.

Але не всі колишні викладачі УЕВШ промовчували існування цієї школи. Були такі, що боліли серцем і душею та турбувалися про те, щоб щось у цій справі робити. Щоб не бути голослівним, подаю уривок з листа, що його написав до мене визначний знавець міжнародного права й колишній викладач міжнародного права в УЕВШ у Мюнхені, проф. д-р Олександер Марітчак (сьогодні вже покійний). Лист був писаний 8-го березня 1972 року в Дітройті. А оце уривок із листа: „...Дозволю собі звернутися до Вас у такій справі: ...Як колишній професор Високої Економічної Школи в Мюнхені знаю, що згадана Школа видавала відповідні дипломи й хотів би я знати чи зараз існує можливість дітати диплом з економічних наук з рамени згаданої Школи. Звернувся я в тій справі до колишнього ректора УЕВШ проф. Бориса Мартоса, який подав мені відомість, що Ви Дорогий Докторе, провадите заочні курси згаданої Школи. В позитивному випадку прохаю подати мені інформації про Ваші курси та хто може з них користати? Я особисто думаю, що наша Висока Школа не повинна залишити свою діяльність, а продовжувати її для добра нашої молоді."

(Продовження буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1985 РІК

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ

Відд.:
5. Цинайко Іванна; Мирон Дем'ян; Кріль Лариса; Мосоно Франк
21 Онисько Джаклин
55 Рибак Філіп
57 Крушельницький Михайло
67 Сембрат Іван
83 Кушнір Василь
93 Ґрімлій Ребека
114 Тимошенко Михайло
180 Крукстон Бернадет
214 Твардовський Ярослав
231 Гемевней Михайло; Томас Стефанія
263 Тендор Ксеня
354 Багрій Христофор
379 Церковняк Тамій
399 Голойда Катерина
407 Грилцина Давид
427 Росс Марта
430 Гевка Доріян
452 Вербіянський Христина
473 Кіт Тарас
489 Рамос Єсіка

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
5 Ґретчин Карен, Стефан
6 Мурин Леся
43 Данчак Сандра
86 Зазулькевич (Когут) Орися
112 Донає Річард
131 Біланич Славомир
153 Шуль Андрій В.Х. 2.
158 Ґебія Маріон
170 Боднар Іванна
171 Марейра Катерина
175 Кріл Стефан
204 Береза Олег; Сановицький Маркіян
214 Стефуришин Тарас
221 Русняк Михайло; Дуддич Анна; Дикий Зенон
234 Горін Данило, Томас
284 Шанс Іванна
292 Горечко Мирослава, Анна, Богдан
323 Феден Василь
336 Кучинський Лавренс
352 Маршалок Орест
364 Фечко Джанет; Сенута Нансі, Шейля, Памеля; Буглер Петро
374 Бойко Роберт
386 Ґрагам Сава
407 Петрів Лена
479 Бесана Богдан

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
348 Ґрагам Шавн

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
8 Женецький Іван мол., Ліза, Едвард
14 Луценко Христина, Леонард
163 Циганенко Наталка
216 Юркевич Андрій, Вероніка
291 Пулим Володимир, Христина
347 Моравський Іван
375 Савчук Анна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
386 Ґрагам Шавн

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
413 Міллер Сієн
489 Вронський Наталка; Рамос Ліза

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
6 Мурин Леся
86 Зазулькевич Орися
112 Донагій Річард
153 Мосер Павло 3-ій
158 Ґебія Маріон
170 Боднар Йоанна
171 Морейра Катерина
175 Кріль Стефан
183 Канакіс Михайло, Анна; Сігнорелі, Домінік, Джіна
214 Стефуришин Тарас
221 Дикий Зенон 2; Дудич Анна; Русняк Михайло
231 Пітнер Марін; Лялюк Сусанна
234 Горін Данило, Томас
292 Горечко Анна, Богдан, Мирослава
336 Кучинський Лавренс
364 Сенута Памеля, Шейля, Нансі; Бойлер Петро; Фечко Джанет
407 Тейлор Патриція
444 Юзва Катерина
479 Бесагна Богдан

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
13 Грицков'ян Христина; Кошикар Ігор; Мошинський Станлій
42 Чуйко Катерина
45 Погорило Ераст
76 Лазирко Наталка
115 Бандурка Рая
137 Когут Стефан
147 Проць Таня
153 Матисвич Володимир; Семків Андрій
176 Котів Стефан
216 Процик Олена
236 Шарпон Теодор
247 Сакко Томас
268 Олешицький Володимир мол.
270 Манкі Іван; Прокопенко Григорій, Гелена
295 Войтков Оля
304 Терех Василь
307 Стабий Наталка
350 Вальчук Рональд
375 Загасайло Богдан
379 Мельник Юстина
433 Романський Микола
471 Фіголь Павло
480 Чучко Соня

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
20 Березовський Михайло
39 Зарічний Темотій
43 Данчак Сандра
64 Кузьма Іван
94 Когут Христина; Ломака Іван
96 Ванат Катерина
105 Лазор Богданна
120 Сенчишак Мирон
204 Береза Олег; Соневицький Маркіян
223 Микулин Сусанна
231 Березовський Марко; Галушка Адрій, Лідія
284 Шансі Іванна; Іванчук Тамара
292 Дуткевич Іван
320 Семеков Лин
323 Феден Василь
338 Довнард Ґарі; Опат Тед
352 Маршалок Орест
362 Остапик Ірена, Марія; Голджес Софія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
47 Гузар Бріян, Яниця, Павло; Вільчанський Катерина
442 Кіека Леся
472 Заяць Юрій

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Кріль Ярослав
13 Боднар Юлія; Романаціон Анна
25 Воробкевич Леон
26 Мурмельо Томас; Вендіті Йосиф мол.; Айлій Керій
27 Бобрик Наталка; Ленів Донна, Роман
42 Моравський Леся
55 Смоляк Іван, Іванна
76 Лазірко Бронислава, Наталка; Шегедин Любов
88 Митрофанюк Галина
104 Пієрсон Надіна
134 Дячук Уляна
153 Матисвич Володимир
161 Кость Михайло
168 Іванельо Марія
169 Барановська Ліза
174 Грушкевич Вікторія, Володимир
183 Флорчук Олександра
214 Твардовська Анна; Стефуришин Тарас
217 Воляк Петро
223 Микулин Мадолин (Прох)
230 Боровицький Іван
259 Суліван Едвін П. мол., Михайло; Чіко Юлія, Антоній; Персі Синтія; Стружик Річард
261 Лагойя Наталка
281 Сірий Орест
292 Орлик Микола
307 Болух Мирон; Дзюбанюк Леон
316 Бездух Павло; Баско Григорій; Хомик Михайло
360 Ващак Ірена
383 Овоц Розамарія
399 Голойда Володимир
413 Міллер Сіян
430 Чарків Євген
455 Камінський Юрій
484 Смик Андрій
489 Ліка Нуріє; Рамос Ліза; Вронський Наталка

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
4 Фрізер Іван •
21 Мельник Марія
25 Благідка Ірена
51 Гарвас Антоніна; Коваль Микола •
86 Боднар Стефан •
99 Шпур Томас 2 •
105 Гасин Іван •
106 Лусечко Марія
120 Педганяк Лавренс •, Стелла
136 Банчак Софія, Михайло •
153 Шуль Михайло, Роза, д-р Андрій •
158 Федас Марія
161 Тиро Василь
165 Брей Патриція; Корнова Бернардіна
170 Боднар Іван •
171 Мухин Марія; Гамет Шірлій
221 Дудич Параня
230 Кретзбург Емілія
237 Панків Давид •
266 Олійник Ольга
267 Петнух Петро •
287 Магура Стефан •; Потічний Христина
293 Білас Йозефіна
320 Когут Іван •
325 Валій Григорій •; Коннорс Маріянна
336 Кучинський Анна
369 Блишар Стефанія
371 Долінський Адріян
375 Баєв Варвара, Василій
399 Паховський Гелена
406 Пінанський Євген •
419 Дребут Михайло •
432 Риск Іванна; Луців д-р Василь
457 Осінчук Зенон
486 Оренчук Ярослава

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
256 Мартинець Йосиф
337 Маркевич отець Юрій
354 Мазурик Василь, Марія
380 Комар Теодор •
486 Щибрія Марія
497 Снігур Володимир

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
47 Гузик Іван
114 Калужний Галина
221 Городиловський Ірена
385 Остапович Роман
440 Лужняк Богдан •

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
14 Луценко Лариса
15 Кочержук Стефан •
37 Керницький Ігор •
51 Буксар Богдан •
66 Пилишенко Володимир •
70 Шеремета Параскевія
89 Харченко Олексій •, Надія; Підлисний Зіна
133 Юрківо Василь •
136 Мороко Ярослав •
153 Кондрат Оксана
161 Шкапик Ноель •
163 Максим'юк Анастасія
217 Бенз Стефан •
231 Ґровальт Долорес; Шаффер Голій, Стефан •; Шнабл Лінда, Мартин •
256 Стацков Володимир •
266 Дулиш Ярослав •
269 Єдра Казіміра
316 Бастюк Василь •; Брей Ірена
340 Кравчук Анна; Яручик Люба, Антоніо; Кравчук Данило •, Марта, Іван
375 Максим'юк Анастасія
402 Романко Олеся
434 Войцюлик Єва
465 Коваль Мирослав •
474 Пилат Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Мартинекць Йосиф
43 Снігур Володимир
114 Щибрія Марія
136 Комар Теодор
245 Маркевич отець Юрій
356 Мазурик Василь, Марія
371 Мак Богдан
382 Плетник Тереза, Йосиф 2, Аліза

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
51 Гарвас Антоніна
65 Шапель Люба
83 Карбівник Григорій •
86 Боднар Стефан •
99 Шпур Бонні, Іванна, Террансі •, Тимотій •
103 Дорошенко Анатолій •
106 Гузар Василь; Лисецька Марія
114 Савак Петро •
120 Педганяк Лавренс •, Стелла
133 Юрків Анна, Василь •, Клавдіо •
136 Банчак Михайло •, Софія
161 Тиро Василь
165 Корнова Бернадіна
170 Боднар Іван
171 Гамметт Шірлій; Болога Марія
174 Грушкевич Вікторія, Володимир •
183 Гаврилишин Каті
221 Дудич Параня; Стогран Олександра
230 Крейцбург Емілія
237 Панків Давид •
266 Олійник Ольга
267 Петнух Петро •
287 Магура Стефан •; Потічний Христина
291 Онисько Михайло •
305 Діромуалдо Мільдред; Комінський Давид •; Іван мол. •
320 Когут Іван •
325 Вайлій Юрій •
336 Кучинський Анна
342 Стокіс Річард •
350 Самодел Іванна
369 Блішар Стефанія
379 Мисів Іванна
399 Паховський Гелена
406 Пінанський Євген •
407 Кулик Михайло •
429 Песон Іван 2 •, Давид •
432 Риск Іванна
444 Юзва Филип •; Сенковський Біл •
452 Васієвич Михайло і
464 Галушак Богдан •
473 Чехут Ярослав
486 Оренчук Ярослава

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Шарабура Ольга
8 Ландрі Ольга
13 Зависький Варвара
42 Гавроняк Степан •
45 Строчан Іван, Христина
166 Барановський Ольга
173 Глинянський Іван •
176 Ґрод Йосиф
194 Задорецький Галина, Катерена, Петро •
204 Дусаненко Ґеральд •
231 Кашуба Петро •; Ромах Микола
257 Барнич Йосиф
266 Когут Ярослава
270 Самулка Соня
276 Сучинський Петро •
289 Михайлюк Олександер
292 Масляк Григорій
301 Мазяр Людмила
304 Федерчик Марія; Маленчук Йосиф •
316 Прижлук Петро •
321 Коньов Гелена; Ференц Софія
333 Лазар Патриція
358 Крив'як Мирослава
375 Ошипко Гелена
414 Ковальський Федерик •
422 Харамбура Андрея
432 Мігус Йосиф •
437 Омецінський Марія, Омелян
440 Куций Софія
451 Бойчук Анастасія
456 Юме Томас •
496 Шевченко Микола •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
1 Стельман Дороті
4 Фізер Іван
5 Хоманчук Наталія
13 Мочульський Станлій •
14 Робак Марія
20 Березовський Євген •, Ірена
21 Мельник Марія
25 Благітка Ірена
45 Строчан Христина
63 Сотник Катерина
76 Лазірко Бронислава
88 Ленець Оксана
114 Калужний Галина; Момотюк Олександер •
116 Фриц Лусіян •
127 Бублик Віктор •
137 Когут Катерина, Ілько
155 Тимків Богдан •
161 Нейман Сейм •; Коць Михайло •
165 Брей Патриція
171 Кокоська Марія; Крафт Анна, Федерик мол. •
183 Лушак Марія
204 Куць Віра
206 Гардинк Євгенія
219 Курнявка Катерина
221 Цісовська Тереза; Городиловський Ірена; Фиць Іван •
223 Микулин Мадолин
230 Стрзелець Йосиф
231 Кріль Петро •
234 Власевич Євген, Софія
248 Леслі Іванна
251 Павлишин д-р Дмитріюс •
293 Білас Йозефіна
295 Банит Владислав •
325 Конорс Маріянна
336 Диба Іван •
348 Пристаж Григорій •
369 Версюк Гарі •
371 Долинський Адріян
374 Стратійчук Мирослав
375 Мандибур Микола
379 Церковняк Марія; Майчин Стефан •, Богдан •; Дроник Іванна
397 Пеленський Іванна
399 Савка Роман
423 Метулінський Микола, отець
432 Луців д-р Василь •
457 Осінчук Зенон •
461 Ускін Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
47 Вільшанський Катерина; Гузар Бріян •, Яниця, Павло •
442 Кіска Леся
472 Заяць Юрій •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
7 Шубоський Іван •
8 Нисієвич Іван 3
9 Лесик Йосиф 3. •
25 Зотовська Марія; Занко Мотря
27 Зслик Іван
45 Веселик Іван •
49 Антонюк Василина; Федина Анна
70 Ляшок Стефан
76 Ревера Филип
94 Шієгер Анна
102 Яншак Теодор; Піндор Стів •
105 Гасин Іван •
125 Сокологорський Софія
146 Прибила Юстина 2.
147 Гуцайлюк Еміль 2. •; Зазворський отець Іван 3. •
149 Флак Гаррі •
155 Романко Анна
161 Кудра Микола 2. •
168 Василишин Анна
182 Завицький Юлія; Лучков Казимір •
194 Чорнодольський Михайло 2. •
221 Несторович Софія
235 Андрис Марія; Богаченко Роза
238 Матвейчук Євдокія
240 Кулик Текля; Гаваль Стів •
254 Зеленюк Роман
284 Сенечин Анна; Мушиль Марія
292 Коць Михайло; Шлапковський Доротій
295 Білецький д-р Володимир •
296 Доманський Неллі
304 Бирва Марія
305 Логовий Михайло •
316 Олексин Анна
320 Сцібайло Марія
321 Кухта Михайло
325 Бойсюк Михайло
334 Боганик Михайло 4. •
336 Чорногор Татена
339 Шкрібинець Параска; Ричальський Володимир
343 Кочило Роза
356 Козак Іван
361 Зарицький Іван
368 Галушка Анна
376 Ґв'язда Володимир 2. •
379 Боднарчук Говард; Гавриш Дмитро
385 Ракоський Микола
422 Гасин Іван 2. •
423 Коцюбко Іван
430 Антоняк Ольга 2; Рубель Людмила;
432 Пелех Юліян; Оницький Іван; Ґумінілович Стефан 2. •; Матчук Ольга
440 Пилип'як Дмитро •
451 Смерек Дмитро •
456 Лавринів Іванна
464 Костюк Стефан •
484 Блашкевич Катерина
489 Каравс Матільда

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
76 Шеґедин Аскольд, Любов; Керда Стефан
104 Пієрсон Надіна
164 Сієчко Йосиф
169 Барановська Ліза
213 Сандруй Даріль
217 Цегляник Марія
261 Легойя Наталка
283 Латанишин Донна, Іван, Мирон
307 Болюх Анна, Марія
333 Давис Беті
360 Ващак Ірена
383 Шевчук Павло
450 Рогоза Андрій
484 Смик Андрій

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
106 Дурбак Андрес
340 Луцик Еміліо •; Фрейрі Роберто•; Подгородецький Антоніо •; Верещинський Істер, Антон; Денисюк Сергій •; Луцик Карлос •
353 Луцик Гелена, Маріон •, Зенко •

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
209 Гайджінс Михайло •

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
37 Керничий Ігор •
131 Крутяк Павло; Кушнір Іван
133 Юрківо Анна, Василь •, Клавдіо •
136 Хитербок Володимир •, Гелена; Одарченко Віктор Марія
158 Лобур Соня
161 Шкапик Ноель •
183 Крокоський Нансі
221 Карачевська Наталка
231 Леонокс Едвін •
245 Семкович Ярослав
267 Левін Маріанна
271 Драк Дональд мол. •
293 Зазуля Ольга; Кюнінгам Елисавета; Одайник Володимир; Сочинський Клавдія; Стеник Коллін, Деніс • Шиприкевич Ілона
416 Колос Богдан •
418 Баган Іван •
434 Космина Євген •, Роман •
452 Васєвич Михайло •
460 Захаревич Ольга
502 Ковбель Анна; Солоський Бріян •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
353 Гайджінс Михайло

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЕЧЕННЯ:

Відд.:
43 Волочий Петро •
336 Наконечний Стефан •
397 Гриців Теодосій •
426 Юркевич Микола •
473 Ковальський Анна
484 Павлівський д-р Єроме

ЗІРКОЮ (•) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ТИХ ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ЯКІ НЕ ПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТУ НА ГАЗЕТУ.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з лютого 1985)

Кляса 1-ша	215
Кляса 2-га	155

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E18	2,821
Кляса E20	3,304
Кляса E65	320
Кляса P20	4,975
Кляса P65	114
Кляса TP65	1,007
Разом	12,911

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід забезп.	15
Кляса O	90
Кляса T	946
Кляса W	10,262
Кляса P20	9,768
Кляса E20	8,089
Кляса E65	2,432
Кляса P65	1,333
Кляса DP60	152
Кляса DP65	777
Кляса A.D.D.	6,949
Кляса T10	279
Кляса T5	108

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса P20	555
Кляса E20	324
Кляса P65	32
Кляса E65	48
Кляса E18	3
Разом	42,162

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 січня 1985)	19,705	52,873	6,962	79,540
Активні члени	—	—	—	—
(Приріст у лютому 85)				
Нові члени	28	55	19	102
Прийняті наново	37	75	11	123
Прийняті з перех. листами	1	7	1	9
Зміни кляс забезпечення	—	5	—	5
Прийняті з Деп. Молоді	—	6	—	6
Разом	66	148	31	245
(Убуток у лютому 1985)				
Суспендовані	12	36	37	85
Відійшли з перех. листами	1	12	1	14
Зміни кляс забезпечення	—	5	—	5
Відійшли до дорослих	9	—	—	9
Померли	—	88	—	88
Вибрали гроші	33	60	—	93
Відійшли з випл. п. сум заб.	28	39	—	67
Виплатили вповні вкладки забезпечення	26	59	—	85
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезп.	—	—	6	6
Разом	109	299	44	452
Члени, які випл. вкладки:				
(Приріст у лютому 1985)				
Виплачене забезпечення	26	59	—	85
На безпл. продовж. забезп.	8	14	—	22
Разом	34	73	—	107
(Убуток у лютому 1985)				
Померли	—	29	—	29
Вибрали готівку	22	28	—	50
Повернені в актив	7	9	—	16
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	34	71	—	105
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем лютого 1985	19.662	52,724	6,949	79,335

УВАГА

Яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за лютий 1985 р., як сусендовані, можуть бути **ПРИЙНЯТІ** наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1985 р. взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1985 РІК

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплати	Відділ	Заплати	Відділ	Заплати
1	172.03	154•	390.26	328	306.86
2	154.99	156	577.51	330	829.20
5	1,444.47	158	748.32	332	214.50
6	420.73	161	1,273.38	333	62.95
7•	782.05	162	595.68	336	565.84
8•	4,142.84	163	1,323.16	337	389.63
9	136.30	165	511.01	338	243.30
10	561.93	167	117.52	339	499.75
11	27.76	168	669.58	340•	1,120.79
12	355.99	169	551.74	341	913.23
13	1,019.03	170	861.00	345	539.77
14	2,415.99	171	1,437.37	346•	1,783.91
15•	2,668.51	172•	964.60	347	490.67
16	359.07	173	1,444.47	348	277.20
17	307.98	174	1,009.25	349	1,534.53
19	120.57	175	462.36	350	232.46
20	1,849.91	177	337.98	352	1,090.39
21•	1,280.96	178	179.07	353•	2,407.33
22	1,050.28	179	204.48	354	191.12
23	410.58	180	503.33	355	128.76
24	19.42	182	677.79	356	133.58
25	3,390.52	183	1,203.61	360•	4,606.48
27	825.93	184	705.80	361•	1,588.94
28	179.31	190	25.32	362•	511.19
29	289.57	191•	1,547.31	363	38.24
30	69.67	192	219.93	364	257.52
31	88.97	193	28.29	367•	1,765.64
32	745.64	194	1,972.20	368	1,347.88
33	218.50	195	3.43	369•	340.36
34	1,116.15	196	1.86	370	533.86
35	458.05	200	1,182.94	371	1,598.69
36	179.93	203•	68.17	372	682.48
37	738.28	204	951.64	373	145.45
38	503.32	206	547.37	374	844.12
39	1,148.57	209	220.82	375	944.08
40	152.82	211•	146.56	376	22.07
41	46.82	212•	147.09	377•	1,788.03
42	1,611.82	213•	431.03	378	77.49
43•	387.55	214	484.22	379	2,143.13
44•	184.42	215	4.81	380•	361.84
45•	283.60	216•	2,448.21	382	168.49
46	204.77	217	1,977.14	383	478.30
48	82.55	218	125.54	385•	1,407.39
49	484.08	220	629.88	386•	1,100.24
50•	163.31	221	2,318.51		
51	807.60	222•	801.70	387•	2,066.31
52	110.30	223	144.31	389	83.13
53	913.33	224	333.56	390	48.20
54	158.56	225	4.22	394	141.65
55	922.57	226•	575.43	395	137.61
56	465.82	228	32.05	397	1,027.80
57	1,130.34	230	792.26	399	1,183.78
58	165.67	231	508.28	401	374.46
59	769.39	233•	1,532.40	402•	1,327.78
62•	110.35	234	461.03	403	477.65
63	1,079.53	235	397.27	406	181.64
64	234.65	236	283.15	407	1,510.74
65	119.07	237	396.89	408	867.86
66	247.77	239	419.78	409	260.41
67	189.08	240	1,491.59	412	181.55
69	75.51	241	12.48	413	40.07
70	884.55	242	1,326.50	414	638.06
73	110.88	243	120.08	416	269.17
75	197.61	245	925.23	417	32.07
76	490.12	247	280.47	418	9.69
78	665.60	248	105.81	419	59.29
81	144.21	253	187.66	421	574.65
82	933.47	254	582.34	422	571.44
83	1,198.03	256•	813.38	424	389.12
86	604.79	257•	1,728.57	425•	368.50
87•	923.40	258	29.36	428	45.71
88	991.76	259	572.63	429	34.52
89•	75.21	260	39.53	430•	3,527.96
90	398.25	261	304.57	432•	16,158.74
91•	283.94	263	62.50	433•	206.00
92	17.77	264	126.49	434	720.52
93	387.05	265	14.37	437	755.71
94	3,379.04	266	1,628.46	438	127.87
95	46.98	267•	1,402.75	439	630.21
96	609.96	268	222.82	440	797.10
98	94.19	269	566.67	441	492.70
99	314.03	270	699.55	442	274.92
100	79.22	271	889.79	443	11.24
101	243.30	274	420.00	444	1,111.90
102	967.62	275	26.82	445	763.51
103•	900.00	276	652.89	450	664.86
104	317.37	277	1,369.47	452	707.58
105	519.18	280	26.15	454	316.61
106•	1,631.42	281	431.92	455	249.90
108	19.38	282	221.17	456	130.95
109	123.91	283	301.33	457	1,798.18
112	360.51	284	268.16	460	128.13
113	422.96	285	531.22	461	21.35
114	2,013.00	286	485.96	462	68.78
115•	560.93	288	313.97	463	68.61
116	369.51	290	66.79	464	163.23
119	139.74	291	422.59	465	1,269.91
120	381.56	292	1,538.31	466	155.89
121	538.03	293	1,756.21	467	161.30
122	124.24	294	30.44	468	285.45
123	929.59	295	349.07	469	239.10
124	77.45	296	75.86	470	12.30
126	171.94	297•	118.75	471	317.95
127	1,299.45	299	82.31	472	450.98
128	306.04	301	283.27	473	1,958.73
129•	200.78	302•	146.75	474	86.05
130•	752.55	303	340.66	477	40.97
131•	575.54	304	316.86	480	195.78
132	175.17	305•	862.62	481	582.53
133	828.69	306	137.36	484	660.26
134	319.66	307	808.42	486•	581.50
136•	490.02	309	17.53	487	117.00
137	379.57	311•	131.78	488	53.04
139	52.32	312	64.89	489•	1,820.45
140	303.49	313	14.97	490	302.50
141•	10.88	316	1,672.67	492•	469.65
142	303.55	318	165.84	496	76.81
143	541.17	320	376.77	497	388.81
145	37.11	321	494.43	498	188.97
147	882.62	322	452.12	500	195.64
149	56.34	323	1,059.71	501	23.06
150	102.51	324	154.66	503	511.47
151	169.42	325	1,539.29	504•	208.13
153	1,886.88	327	1,209.02	506	6.04

Разом зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 237,724.39

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплати	Відділ	Заплати	Відділ	Заплати
1	15.40	162	9.20	346	108.35
5	29.20	163	6.50	347	10.05
6	58.10	168	31.85	348	8.25
8•	81.20	170	21.75	349	85.60
10	64.30	171	58.60	350	11.00
11	31.20	172	100.50	352	14.00
13	20.20	173	36.60	353•	96.70
14	33.44	174	102.40	360	247.35
15	8.30	175	6.50	361	5.70
16	20.80	177	25.00	362	9.20
17	8.55	178	3.35	364	11.00
19	29.00	183	65.60	367	14.95
20	43.00	184	2.50	368	21.40
21	49.15	194	52.10	369	3.95
22	58.10	200	35.00	371	39.30
25	44.65	204	57.20	372	22.30
27	40.40	206	14.10	374	19.50
29	9.20	209	64.90	375	86.40
32	42.35	214	35.75	377•	28.00
34	28.50	217	7.80	380	17.50
37	5.90	220	.75	385	188.70
39	12.20	221	99.75	386	32.00
41	9.20	226	14.00	387•	107.20
43	11.00	230	26.70	399	26.00
44	.85	231	17.40	401	24.80
45	28.00	233	81.30	402	141.50
49	29.50	234	2.50	406	9.20
50	2.45	236	14.70	407	29.25
51	23.05	237	42.60	408	7.15
55	11.15	240	106.95	412	11.00
57	.60	242	35.90	414	9.60
59	20.60	245	4.85	416	35.20
62	41.05	247	1.00	418	16.90
65	11.00	248	13.55	419	23.50
66	12.20	253	13.95	421	73.00
70	6.50	254	9.20	422	23.30
75	11.65	256	11.00	424	5.40
76	20.60	257	28.10	430	184.55
78	19.70	259	14.50		
81	2.25	261	4.30		
82	23.90	264	12.20	432•	383.20
83	48.40	266	45.55	434	109.95
88	83.70	267	93.60	437	17.35
90	19.60	269	39.00	439	35.00
93	.85	270	32.35	440	29.00
94	67.30	271	18.70	441	86.60
95	6.70	277	68.10	442	55.20
96	8.80	282	10.80	443	1.35
102	12.15	283	23.10	444	19.55
105	22.00	290	6.50	445	99.60
106	44.40	291	9.60	450	8.95
108	.85	292	12.25	452	6.50
115	69.00	293	11.00	454	4.80
116	19.55	295	23.20	456	19.05
120	12.30	301	39.15	457	6.50
121	12.20	303	23.20	461	10.70
123	14.90	304	2.45	462	30.40
124	1.70	305	38.80	464	9.20
127	6.50	306	8.30	465	94.30
129	2.45	307	37.20	467	4.80
130	69.75	309	14.00	468	9.20
131	2.15	318	12.20	472	34.00
133	31.15	320	110.30	473	20.50
136	29.00	322	9.20	474	11.00
139	2.50	327	65.20	481	9.20
142	4.75	328	5.40	484	10.30
143	6.55	330	11.00	486	17.00
147	15.90	332	2.45	487	40.00
149	25.00	336	11.40	489	24.40
153	4.30	339	32.00	498	3.20
156	5.70	340•	97.75•	500	10.30
158	111.90	341	33.00	503	11.10
161	6.50	345	11.00	506	44.00

Вкладки зібрані в усіх клясах Акцидентового Забезпечення 7,110.19

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ЛЮТОМУ 1985-ГО РОКУ

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
2	Клапко Варвара	500.00	219	Бутчик Іван	1,000.00
7	Шубовський Іван	500.00	221	Філіпів Павло	500.00
8	Нісевич Іван	500.00	221	Філіпів Павло	500.00
8	Нісевич Іван	500.00	221	Мазуркевич Стефанія	500.00
8	Нісевич Іван	500.00	221	Нестерович Софія	1,000.00
9	Лесик Йосиф	1,000.00	235	Богаченко Роза	500.00
9	Лесик Йосиф	500.00	254	Ришко Анна	500.00
9	Лесик Йосиф	500.00	266	Шведоченко Анна	1,000.00
20	Прихідко Анна	500.00	271	Осташевський Мільдред	500.00
24	Футрик Богдан	1,000.00	287	Онуфров Володимир	1,000.00
25	Зенко Мотря	1,000.00	292	Шлапковський Дороті	1,000.00
27	Зелик Іван	1,000.00	296	Доманський Наталка	1,000.00
37	Сташко Єва	500.00	320	Сцібайло Марія	500.00
45	Веселик Іван	1,000.00	321	Іванюк Василь	500.00
49	Кулик Володимир	1,000.00	321	Іванюк Василь	1,000.00
63	Олшак Перл	500.00	321	Кухта Михайло	500.00
64	Русин Василь	1,000.00	327	Веремчук Юрій	2,000.00
65	Личатин Михайло	500.00	361	Зарецький Іван	500.00
69	Кифор Анеля	1,000.00	361	Татаринська Софія	500.00
70	Ляшок Стефан	1,000.00	361	Садовник Василь мол.	500.00
76	Ревера Филип	250.00	364	Пекар Михайло	1,000.00
94	Ґей Анна	500.00	372	Мадора Дебра	1,000.00
94	Коваль Микола	500.00	379	Яворська Софія	1,000.00
102	Піндор Стефан	1,000.00	413	Мацкімул Гелена	500.00
105	Гасин Іван	500.00	422	Гасин Іван	500.00
114	Медвідь Алекс	1,000.00	422	Гасин Іван	1,000.00
119	Мартин Чарлс	500.00	423	Остапчук Анастасія	500.00
127	Шипилявий Степан	500.00	430	Антоняк Ольга	500.00
130	Садовник Василь	500.00	430	Антоняк Ольга	1,000.00
150	Олійник Іван	1,000.00	434	Плавич Анна	500.00
161	Кудра Микола	500.00	439	Панас Текля	500.00
161	Кудра Микола	500.00	455	Вербовий Михайло	1,000.00
165	Корнова Дадвид	500.00	458	Пигурій Іван	300.00
165	Корнова Давид	500.00	461	Макар Євген	500.00
179	Луженький Катерина	500.00			
182	Живицька Юлія	1,000.00			
182	Лучків Казимір	2,000.00			
204	Книш Володимир	1,000.00			
217	Павлів Віра	1,000.00			
217	Павлів Віра	1,000.00			

Разом 54,050.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1985

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
53	Гірняк Марія	30.00	352	Ковальчук Михайло	30.00
94	Фурда Филимон	30.00	355	Кобзей Надія	30.00
99	Валігун Василь	30.00	369	Куба Анна	30.00
104	Воробель Ілля	30.00	369	Кравчук Марія	30.00
163	Семен Катерина	30.00	375	Парахоняк Гелена	30.00
170	Зубрицький Йосиф	30.00			
204	Пищалко Олена	30.00	397	Кулик Марія	30.00
221	Ільчишин Мартин	30.00	397	Риш Марія	30.00
245	Дитиняк Евгеній	30.00	194	Щур Стефан	30.00
295	Костюк Микола	30.00	361	Гной Параска	30.00
305	Довній Йосиф	30.00	361	Криса Нестор	30.00
316	Кольцьо Йосиф Т.	30.00	361	Михайлів д-р Володимир	30.00
318	Яремчук Кароліна	30.00	361	Шипула Михайло	30.00
342	Мента Іванна Катерина	30.00	441	Гнатів Ярослав	30.00

Разом 810.00

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ
ПРИБУТКИ ЗА ЛЮТИЙ 1985

Членські вкадки	$244,834.58
Прибутки книгарні і друкарні	$79,415.18
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$308,049.77
Реальності в Кергонксоні, Н. Й.	40,641.41
Гіпотечних позичок	24,824.21
Членських позичок	2,042.04
Уділів	3,896.16
Банків	1,545.24
Позички для Корп. Дому У.Н.С.	300,000.00
Разом	**$ $680,998.83**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$12,708.41
Податків від заморгеджованих реальностей	1,065.00
Премії шпитального забезпечення працівників	494.02
Кошти публікації „Свободи"	17,035.70
Кошти обласних засідань	16.00
Кошти річного засідання	14.16
Разом	**$31,333.29**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$8,000.00
З продажі англ. Енц. Українознавства	4,557.97
Премії за реасикурацію	329.00
Разом	**$12,886.97**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$129.63
Сплачено гіпотечних позичок	24,086.68
Сплачено членських позичок	3,976.70
Разом	**$28,193.01**
Разом загальний прибуток за лютий 1985	**$1,077,661.86**

ВИДАТКИ ЗА ЛЮТИЙ 1985

Виплати членам:	
Грошові звороти	$47,665.62
За дозрілі вивінувальні грамоти	65,000.00
Посмертні допомоги	54,050.00
Відсотки від посмертних допомог	26.84
Вкладки за дітей, яких родичі померли	153.23
Допомога з Фонду Братського	810.00
Виплати з Сирітського Фонду	975.52
Разом	**$168,681.21**
Видатки:	
Союзівки	$48,183.85
Книгарні і друкарні	74,419.26
„Свобода" за орган	35,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	786.92
Лікарські бадання нових членів	235.40
Винагорода Відділових секретарів	323.28
Кошти подорожей обласних організаторів	182.40
Кошти Відділових приборів	545.00
Кошти обласних засідань	75.38
Разом	**$2,148.38**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$12,458.33
Платня працівників	30,612.35
Премії за шпитальне забезпечення працівників	8,026.94
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	15,262.54
Разом	**$66,360.16**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$329.99
Книжки і друки	194.30
Вкладки до братських конгресів	70.00
Загальні канцелярійні видатки	727.30
Оплати до асекураційних урядів	350.00
Кошти канадської канцелярії	125.00
Поштові оплати	950.47
Кошти друків і приборів	1,832.80
Обслуга машин	1,151.33
Кошти телефону	2,133.76
Загальні кошти подорожей	1,163.27
Разом	**$9,028.22**
Різні видатки:	
Кошти інвестиції	$13.00
Кошти українських публікацій	12,500.00
Відсотки від закуплених бондів	7,676.30
Пожертви	1,700.00
Разом	**$21,889.30**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$498,062.50
Уділено гіпотечні позички	6,633.40
Закуплено уділи	2,376.16
Уділено позички на підклад грамот	11,612.04
Разом	**$518,684.10**
Видатки за лютий 1985	**$944,394.18**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ		СТАН ДОВЖНИЙ (Фонди)	
Готівка	$623,732.72	Забезпеченевий	$50,778,081.37
Бонди	38,949,272.79		
Уділи	591,459.39	Акцидентовий	1,331,784.94
Гіпотечні позички	3,018,618.63		
Позички на грамоти	806,233.35	Братські	231,272.87
Реальності	704,931.08	Сирітський	317,051.93
Друкарські і електричні машини	205,613.22	Захисту	141,373.72
Позичка для Корпорації Дому УНС	8,000,000.00	Наглої потреби	100,296.35
Разом	**$52,899,861.18**	**Разом**	**$52,899,861.18**

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

НОВІ МЕЖІ ВІКУ ТА СУМ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧУВАННІ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН

З 1-им січня 1983 р. ввійшли в силу нові межі віку та максимальні суми забезпечення, на які можна вносити аплікації без лікарських оглядин. Із цією зміною, апробованою рішенням Головного Екзекутивного Комітету, особи в доброму стані здоров'я можуть вносити аплікації на забезпечення без лікарських оглядин в ось таких межах сум забезпечення та віку:

$50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років
1,000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень, за вимком законних у деяких стейтах.

При забезпечуванні на суми $10,000 і вище УНСоюз користується інформаціями про аплікантів, одержаними від спеціяльної перевірочної установи, яка збирає такі інформації через своїх аґентів. Такі інформації засягатиме УНСоюз також про аплікантів у віці понад 60 років, коли вони будуть вносити аплікації на забезпечення на суми понад 3,000.

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1985 РІК

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЛЮТОМУ 1985 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у лютому	Сума забезпечення		Разом у 1985
	Округа БАЛТИМОР				
55	А. Ціздин	3	$3,000		3
	Округа БОСТОН				
307	Д. Галонжка	4	$12,000	2АДД	4
	Округа БОФФАЛО				
360	Й. Гаврилюк	2	$6,000	1АДД	2
	Округа ЧІКАГО				
114	Ольга Бережан	1	$1,000		1
259	Юлія Гуглик	6	8,000		6
379	В. Семків	1	1,000		2
399	Р. Припхан	2	2,000		2
452	Наталія Шуя	1	1,000		1
	Разом	1	$13,000		
	Округа КЛІВЛЕНД				
180	Геновефа Жеребняк	1	$3,000		1
	Округа ДЕТРОЙТ				
94	Р. Татарський	1	$1,000		4
174	А. Слюсарчук	2	21,000		2
183	П. Залуга	1	2,000		2
292	Стела Федик	1	2,000		1
	Разом	5	$26,000		
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	3	$3,000		3
213	В. Козак	1	5,000	1АДД	3
281	М. Сірий	1	2,000		1
	Разом	5	$10,000	1АДД	
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
473	Віра Баніт	1	$1,000		1
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
67	Лусі Пісарчик	1	$2,000		1
	Округа НЮАРК				
27	Н. Олесницький	3	$45,000		3
76	Юлія Демчук	6	22,000	3АДД	6
214	О. Твардовський	3	11,000		3
413	Марія Фера	1	1,000		1
	Разом	3	$79,000	3АДД	
	Округа НЮ ЙОРК				
5	М. Хоманчук	5	$9,000		5
450	Евстахія Мілянич	1	5,000	1АДД	1
455	Олена Гентіш	1	1,000		1
489	М. Шпитко	4	14,000		4
	Разом	1	$29,000	1АДД	
	Округа НІЯГАРА (Канада)				
427	П. Дяків	1	$1,000		1
	Округа ПАССЕЙК				
42	І. Блиха	1	$1,000		2
134	Уляна Дячук	1	5,000		1
	Разом	2	$6,000		
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
26	С. Гавриш	3	$50,000		3
104	В. Матковський	2	6,000	1АДД	2
168	І. Бабин	1	1,000		2
	Разом	6	$57,000	1АДД	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
83	А. Кушнір	1	$1,000		3
153	І. Скіра	1	2,000		1
231	В. Пастушок	2	2,000		3
261	П. Аркотин	2	6,000	1АДД	2
383	Й. Хома	2	8,000	1АДД	2
430	І. Кнігницький	1	1,000		
	С. Гавриш	1	1,000		2
	Разом	0	$21,000	2АДД	
	Округа ПІТТСБУРГ				
161	А. Джула	1	$1,000		6
	Округа ШАМОКІН				
164	І. Бутрей	1	$5,000	1АДД	1
333	Марція Боберська	1	5,000	1АДД	1
	Разом	2	$10,000	2АДД	
	Округа СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
21	І. Бараник	1	$1,000		1
263	П. Сумик	1	2,000		1
283	Ю. Гавришків	3	15,000	3АДД	6
484	В. Запаранюк	1	10,000		
	В. Кроп	1	5,000	1АДД	2
	Разом	7	$33,000	4АДД	
	Округа РОЧЕСТЕР				
217	С. Приймак	2	$30,000	1АДД	3
316	В. Гавриляк	3	3,000		6
	Разом	5	$33,000	1АДД	
	Округа ТОРОНТО				
407	Ю. Миськів	1	$25,000		1
	Округа ТРОЙ				
13	Діяна Шевчук	2	$8,000		5
57	М. Савків	1	1,000		1
88	Стефанія Гаврилюк	1	1,000		1
	Разом	4	$10,000		
	Округа ВІЛКС БЕРИ				
169	В. Стефурин	2	$7,000	1АДД	2
223	І. Гринчишин	1	1,000		1
	Разом	3	$8,000	1АДД	
	Округа ВУНСАКЕТ				
93	М. Іваницький	1	$1,000		2
	Округа ЯНҐСТАВН				
230	Аннабеля Боровицька	1	$3,000		1
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА				
354	М. Війтик	1	$1,000		1

ЗДОКБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛЮТОМУ 1985 Р.

П.ч.	Округа (осідок)	Число Відд.	Квота членів	Придбано чл. у лютому	РАЗОМ У 1985 Р. членів	на суму	АДД
	Округи Пенсильвенії						
1.	Філядельфія	40	350	10	24	$38,500	3
2.	Піттсбург	18	120	1	10	14,000	1
3.	Шамокин	18	100	2	8	25.000	3
4.	Алентавн	14	70	—	—		
5.	Скрентон	6	20	—	—		
6.	Вілкс Бери	8	20	3	5	12,000	1
	Разом	104	680	16	47	$89,500	8
	Округа Мериленду						
	Балтімор	8	50	3	6	$6,000	
	Округи Ню Йорку						
1.	Ню Йорк	32	280	11	13	$35,000	2
2.	Сиракюзи-Ютика	14	100	7	11	49,000	7
3.	Рочестер	10	90	5	9	36,500	1
4.	Трой	8	90	4	7	40,000	
5.	Боффало	8	60	2	2	6,000	1
	Разом	72	620	29	42	$166,500	11
	Округи Ню Джерзі						
1.	Нюарк	19	150	13	15	$85,000	4
2.	Джерзі Ситі	10	115	5	8	15,000	1
3.	Перт Амбой	12	100	6	8	59,000	1
4.	Пассейк	5	40	2	3	7,000	
	Разом	46	405	26	34	$166,000	6
	Округи Іллиной, Мишиген і Огайо						
1.	Чікаго, Ілл.	32	310	11	16	$20,000	
2.	Детройт, Миш.	20	170	5	13	67,000	1
3.	Клівленд, Огайо	21	180	1	4	10,000	1
4.	Янгставн, Огайо	9	40	1	1	3,000	
	Разом	82	700	18	34	$100,000	2
	Округи Нової Англії						
1.	Ню Гейвен, Конн.	16	100	1	2	$7,000	
2.	Бостон, Масс.	6	35	4	5	17,000	3
3.	Вунсакет, Р. Ай.	6	25	1	3	18,000	
	Разом	28	160	6	10	$42,000	3
	Округи Західніх Стейтів Америки						
1.	Центральна	6	30	1	1	$1,000	
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	50	—	—		
3.	Ст. Луїз, Мо.	4	20	—	—	1,000	
	Разом	16	100	1	2	$2,000	
	Необ'єднані Відділи в Америці	21	80	—	—		
	Округи Канади						
1.	Торонто, Онт.	22	200	1	6	$38,500	2
2.	Монтреаль, Квеб.	7	60	1	8	24,000	4
3.	Ніягара, Онт.	10	70	1	2	6,000	1
4.	Захід Канади	14	70	—	2	6,000	1
	Разом	53	400	3	18	$74,500	8
	Загальна сума	430	3,195	102	193	$646,500	38

Степан Гавриш
Головний організатор

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього.

Вісті УСКД

Німеччина

На восьмого травня 1985 року припадає сорокова річниця капітуляції Державної гітлерівської Німеччини. Кореспондент відомої нюйоркської газети „Волл Стріт" Роджер Туров 29-го січня ц.р. подав довшу статтю про підготову і проблеми, зв'язані із святкуванням цієї річниці в Західній Німеччині. Вже перший президент З. Німеччини Теодор Геусс, ще в 1949 році назвав цю дату „постійним трагічним історичним парадоксом для німців".

З кожним днем зближення цієї річниці в З. Німеччині зростає інтенсивність дискусії на цю тему. Стоїть питання: „8-го травня, був — це кінець знищення, чи, парадоксально, був це початок визволення". Святкувати цю річницю як початок демократії Західньої Німеччини, чи як поразку батьківщини?

Теперішній канцлер Гелмут Коль, свідомий того, що очі світу будуть звернені на Німеччину. Багато старих ран відкриється знову. В його розумінні, буде це річниця різних подій і протиріч, як наприклад, 40-ліття Ялти; 40-ліття бомбових рейдів і знищення ряду міст і містечок; 40-ліття визволення сотень тисяч з концентраційних таборів. „Цей рік буде великою пробою для нас", — сказав проф. історії в Бонському університеті Карло Літріх Брахер, — „ми мусимо погодитися з тими всіма датами", — тобто з різними річницями.

Західні країни

Уряд Західної Німеччини робив усі дипломатичні привентивні заходи, щоб зовсім уникнути або принайменше зменшити святкування перемоги альянтів, щоб воно не набрало загострих форм і мав в цьому успіх. Президент Франції Меттеранд заявив, що Франція не зробить нічого такого, щоб „ранити серця наших німецьких приятелів". Подібну позицію зайняла Англія і, правдоподібно, займуть згодом інші західні країни, включно із ЗСА.

Для альянтів день 8-го травня не має роздвоєння — це річниця повної мілітарної перемоги, хоч і не зовсім доцільно політично використаної.

Ізраїль

Зовсім іншого розміру з відповідною цілеспрямовністю і аритметикою набрали заплановані відзначення 40-ої річниці в Ізраїлі, про що широко звітує жидівська преса, а зокрема передовиця в газеті „Муеництво і спротив" з грудня минулого року. Відбудуться вони від 29-го квітня до 9-го травня ц.р. Започаткує їх третій світовий конґрес Світової федерації жидівських бійців, партизан і колишніх в'язнів німецьких таборів. Слідуватимуть різні збори, відчити, пленарні сесії, які відбудуться під протекторатом прем'єр-міністра Шімона Переза. В них візьмуть участь провідники світового жидівства, члени уряду та ті, що пережили страхіття німецьких концтаборів. Головний прицїл усіх тих підприємствах є: а) на роки устійнити постійну програму тих відзначувань, як своєрідну пересторогу; б) розглянути антисемітизм і його наслідки; в) передати штафету про голокост і спротив молоді грядучим ґенераціям, враховуючи участь жидів в армії альянтів і їх ролю в боротьбі з нацизмом.

Відкриттям статуї перемоги в Яд Вашем, роздачею літературних нагород за написані праці чи спомини про ті часи, демонстраціями, вічами та спеціяльною сесію кнесету закінчаться ці святкування.

Українська діяспора

Формальне закінчення Другої світової війни в травні 1945 року не принесло бажаних наслідків — волі для українського народу, хоч тисячі і мільйони українців згинули в боротьбі з нацизмом. Одні в уніформах совєтської армії на східньому фронті, інші в уніформах польської, канадської, американської чи французької армії на західньому фронті. Ще інші в рядах УПА чи українського підпілля в обороні рідної землі в боротьбі на два фронти віддали своє життя.

Кожна п'ядь української землі зрошена їх святою кров'ю. Крім того, сотні тисяч були замучені чи розстріляні далеко від рідної землі в концтаборах, на примусових роботах і на засланнях брунатними і червоними фашистами.

Для українського народу травень 1945 року не був кінцем війни. Ще довго гомін-стогін катованих лунав над українською землею. Тисячі полягли на полі слави, інші пішли на заслання. Змінилася форма боротьби змінилися окупанти, але продовжується бій.

Наші завдання

Сорокова річниця для українців — це страшна і болюча пригадка сущим поколінням й одночасно священний обов'язок не тільки пригадати, але й описати й задокументувати всі події і тих, що з любови до України згинули в бою, або в різних обставинах в обороні рідної землі віддали своє життя.

Сорокова річниця — це страшна пригадка дискримінації українського вкладу в боротьбу з нацизмом. Дискримінація, яка український вклад жертви і кров зараховує на конто наших сусідів поневолювачів. Навіть українські жертви німецьких млинів смерти чи поляглих під Монте Касіно стрінула та сама доля.

Конечність документації

Управа УСКД переживає цю страшну кривдячу для нашого народу неправду. Ми її відчуваємо кожного дня на праці, в школі чи в університеті. Тому спільно з українською патріотичною громадою будемо докладати всіх зусиль, щоб український вклад у боротьбу й українські жертви нацистівського терору були визнані на рівні із іншими народами.

Завдяки щедрій допомозі і співпраці української спільноти наш Комітет мав певні успіхи на терені колишнього кацету Дахав. Основною допомогою для успіху було те, що ми мали до диспозиції деякі документи, а зокрема заприсяжені свідчення живих колишніх в'язнів.

Важливість документації

У листі з датою 5-го жовтня 1983 року міжнародна Служба розшуків в Арользені, Західня Німеччина, на запитання управи Меморіяльного Музею КЦ в Дахові, переслала відповідь за підписом головного архіваря. У відповіді дослівно так і сказано, що „на основі наявних документів немає жадних даних про долю, чи кількість українських в'язнів у Дахаві".

10-го листопада копію цього листа з дописною від міністерства переслано до управи УСКД, мовляв, доказ, що українців не було в кацеті. І на тому мало б все формально закінчитися.

19-го листопада в Брюсселі представники УСКД під час зустрічі з президентом Інтернаціонального Дахавського Комітету (ІДК) генералом Ґеріссом у справі перебування українських політичних в'язнів у таборі Дахав передали наступні матеріяли: а) 220 прізвищ українців колишніх в'язнів Дахав (їх було тисячі); б) 10 нотаріяльно завірених посвідок (заяв) від колишніх в'язнів кацету Дахав, які відгукнулися на наш заклик; в) документ про арешти ґестапом українців в Австрії; г) копію листа з Арользену.

Передані документи, зокрема нотаріяльно завірені персональні заяви, були найбільш переконливим доказом, який заперечив різні антиукраїнські наклепи і неправди.

До сьогодні ми зібрали 30-ть занотаризованих заяв колишніх в'язнів кацету Дахав, декілька копій документів про арешт або звільнення із кацету вже після війни. Цього роду документи є конечністю у нашій дальшій праці. Управа УСКД вирішила збирати матеріяли і дані про в'язнів з усіх інших таборів.

Біжучі завдання УСКД

Українську зорганізовану спільноту 40-ва річниця застає зовсім не приготованою. Не маємо не тільки сумарного обліку нашого вкладу в боротьбу і жертв, але бракує навіть основних джерельних матеріялів до повного образу самої проблеми.

Основним завданням студентського комітету є приспішити процес збирання документів і даних про українські жертви нацистівського терору в німецьких млинах смерти та тим самим хоч частинно допомогти задокументувати наш вклад у національний змаг.

Вже дуже мало залишилося живих свідків того страшного лихоліття. Тому в першу чергу мусимо зібрати дані від самих в'язнів а далі — записати на магнетонній стрічці спомини наших героїв — страдників тих страшних і тривожних часів. Тим більше, що щоденно журавлиним шнурком відходять вони у засвіти і забирають із собою неповторну частину історії боротьби і страждання українського народу.

Щиро вітаємо віднову Комітету українських політичних в'язнів у Канаді. Віримо, що і в інших країнах українці підуть їхніми слідами і цим хоч частинно надолужимо втрачений дорогий час.

УСКД звертається, в першу чергу, до всіх колишніх в'язнів німецьких концтаборів, їх родин, знайомих і взагалі української спільноти в діяспорі та просить присилати на адресу комітету наступні дані про відомих вам колишніх в'язнів: ім'я і прізвище, місце і дата народження; приблизно коли і де заарештований; ким заарештований; причина арешту; куди вивезений. Якщо людина живе, то її теперішня адреса або місце і дата смерти. Колишніх в'язнів різних німецьких концтаборів просимо виповнити анкету, занотаризувати її та переслати на нашу адресу. Анкету можна отримати в комітеті УСКД.

Ми рівнож просимо всіх, хто тільки має подібного роду документи із тих жорстоких часів, переслати копію або оригінал на адресу УСКД. Цього роду документи є конечністю у нашій праці.

Від зрозуміння цієї преважливої національної справи і співпраці, в першу чергу, колишніх в'язнів, української преси, української спільноти, від її жертвенности, залежатиме, наскільки Комітет зможе зібрати, устійнити і вдокументувати список колишніх в'язнів українського походження.

УСКД вдячний українській спільноті за численні листи і вияви підтримки, за поради, за корисні інформації і щедрі пожертви на працю нашого комітету. Витяги із ваших цінних листів, вашу моральну допомогу і заохоту, як також і листу жертводавців, будемо поміщувати в українській пресі.

Попередня ваша моральна і матеріяльна допомога уможливила нам вислати делеґацію до Брюсселю, щоб відбути зустріч з президентом ІДК і передати йому особисто наші загально-національні вимоги; зібрати частину доказового матеріялу-документації; фінансувати пропам'ятну таблицю; надрукувати Довідник про Дахав українською мовою і почати складання картотеки українських політв'язнів кацету Дахав.

Зараз ми хочемо охопити всі інші концентраційні табори. Ми твердо вирішили раз і назавжди направити заподіяну кривду українському народові. Це нечувано, щоб в аналах історії терпіння і смерть наших людей було зараховано на конто чужих народів. Майже 40 років нічого не було зроблено в цій справі із нашого боку. Цей страшний злочин проходив якось повз нашу спільноту непомітно.

Найвищий вже час, щоб сказати, що — досить є досить, і вільною об'єднаною громадою в діяспорі стати до спільної оборони українського імени перед напасниками.

Ми віримо, що знайдуться українські добродії, фундатори і жертводавці, які уфундують поодинокі ділянки, започатковані студентським комітетом. Ми звертаємося з проханням до проводів українських церків, українських громадських і фінансових установ і до всього українського громадянства — прийти нам чимскорше з моральною і фінансовою допомогою. Бо тільки від вашої швидкої допомоги, співпраці і жертвенности залежить, наскільки ми зможемо виконати це загально-національне завдання. Ми віримо, що українська громада, як і раніше в інших важливих моментах, допоможе нам завершити це діло.

УСКД є частиною многогранної діяльности Фундації УВУ; секцією Інституту української мартирології при Фундації УВУ, створення якого проголошено 15-го липня 1984 на терені колишнього кацету в Дахаві під час поминальних святкувань і відкриття пропам'ятної плити, присвяченої українським політичним в'язням.

Ми, молоді українські студенти, готові до праці і знаємо, що успішне завершення буде вимагати багатьох спільних зусиль, матеріяльних засобів і часу. Прохаємо українську громаду допомогти нам. Всі дані про колишніх в'язнів, як і пожертви для праці і дослідів просимо висилати на адресу комітету: SBE Ukrainian Student Dachau Committee, 203 Second Avenue, New York, N.Y., 10003. Всі пожертви можна відтягати від федерального податку.

УСКД і учасники „Стежками Батьків по Европі" 1985 року відсвяткують 40-ву річницю визволення українських в'язнів на терені колишнього кацету Дахав 21-го липня ц.р.

Сиракюзи в поклоні Т. Шевченкові

Потреба щорічного відзначення роковин народження Пророка українського народу Тараса Г. Шевченка в українських громадах діяспори бездискусійна.

Цього року наша громада в Сиракюзах, як щорічно, відзначила їх врочисто 10-го березня в приміщенні Українського Народного Дому.

Мистецьку програму відкрив чоловічий хор „Сурма" під керівництвом мгр Марусі Тишко виконанням „Заповіту" та пісні „Віє вітер, повіває" на слова Т. Шевченка. Святочну доповідь виголосив мгр Ілля Городецький. Дальша програма свята належала молоді, участь якої у концерті координувала та з молоддю працювала на доручення Відділу УККА Марія Логаза.

У виконанні юних бандуристів — Галі і Богдана Ємців — присутні почули три пісні: „Думи мої", „Взяв би я бандуру" та „Ой, горе тій чайці". Мелодії бандур заколихують слухачів та переносять їх на Землю Кобзаря — в далеку нашу Україну.

Вдалу інсценізацію „Розрита могила" Т. Шевченка підготовила молодь Школи Українознавства ім. Лесі Українки з Ярусею Дупляк в головній ролі. Вона символізувала закуту в кайдани Україну та викликала гнів проти її поневолювачів.

Мелодії пісень „Реве та стогне Дніпр широкий", „На високій дуже кручі" та „Водограй" муз. Володимира Івасюка виконала на скрипці Оксана Дупляк. Вона спрямувала наші думки над могутній Дніпро та на Тарасову могилу.

Молодь СУМ і Пласту пописувалась у виконанні монтажу „Краса України". Мистецьким виконанням поеми „Посланіє" Т. Шевченка захопив публіку студент Юрій Войтович.

На закінчення святочної програми — на сцені знову хор „Сурма", який виконав пісні „Крилець, крилець" муз. В. Матюка та „Садок вишневий коло хати" муз. А. Гнатишина.

Шевченківський концерт закінчено відспіванням національного гимну. Громада сповнила свій обов'язок супроти пам'яті нашого національного Пророка, та чи сповнить свій обов'язок супроти його Заповіту?

Микола Дупляк

1924 1984

Акція в обороні батьківщини

Виконуючи свою статутову спортово-виховну працю, „Чорноморська Січ" у своїй 60-річній діяльності ніколи не забувала про суспільно-громадські загальнонаціональні обов'язки. Не анґажуючись, як належить такому спортовому Товариству, в діючі вузько-політичні середовища і відмежовуючися (не було воно так легко) від наших внутрішньо-політичних спорів, УСВТ „Чорноморська Січ" на протязі своєї славної історії було завжди і далі залишилося активним в ділянці оборони політичних прав України. В минулому на цьому полі успішно діяв т.зв. „Українсько-Американський Політичний Клюб", який різними шляхами обзнайомлював американські чинники з українським питанням.

Члени УСВТ „Чорноморська Січ" не лише переживали усі політичні події і ситуації, які переходив український народ у рідному краю і на скитальщині, дискутували про них, але й вміли відгукнутися на кожний заклик нашої поневоленої батьківщини. І так в 1925 році Товариство заініціювало закуп Українського Гіпотечного Земельного Банку у Львові, в чергових роках підтримувало фінансово в Західній Україні: Рідну Школу, Українських Інвалідів, УВО, Політв'язнів, Бойовий Фонд, жертви повені й інших. Коли на Закарпатській Україні блиснула іскра віднови української держави, „Чорноморська Січ" негайно вислала туди свого делеґата М. Бойчука та переслала новому урядові фінансову допомогу. Коли наші ворожі сусіди розпочали воєнні дії проти самостійної Закарпатської України, провід Т-ва висилав до різних державних установ петиції, протести про нарушення принципу самовизначення цієї частини України.

Коли у вирі Другої світової війни в Західній Европі опинилися сотні тисяч українських скитальців, УСВТ „Чорноморська Січ" створила Український Січовий Допомоговий Комітет, який успішно займався допомогою для наших скитальців: одежею, харчами та грошовими пожертвами. В 1945 році Управа Т-ва вислала до відповідних французьких властей листа, в якому просила надіслати списки потребуючих українських скитальців.

Одним із основних ініціяторів теперішньої традиції проголошування Українських Днів в містах Ню Джерзі було УСВТ „Чорноморська Січ"..У справі значка в пошану Тараса Шевченка з нагоди 100-річчя смерти генія України, Управа Т-ва заініціювала широку акцію висилки спеціяльного звернення до тодішнього державного секретаря Ґертера і головного постмастера Соммерфілда. Від обидвох цих державних мужів Т-во одержало позитивні відповіді. Управа УСВТ „Чорноморська Січ" в імені своїх членів зверталася до Конґресу і Сенату ЗСА в справі проголошування Тижня Поневолених Народів.

Минали роки, змінювалися обставини, потреби нашого народу, що їх створювали в Україні і вільному світі російські імперіялісти, і відповідно змінювались методи діяння Т-ва для добра нашої батьківщини. Коли у висліді погрому російських окупантів в Україні, сотні українських патріотів опинилися у в'язницях, психушках і засланнях, УСВТ „Чорноморська Січ" разом з усіма українськими патріотичними організаціями включилося до оборонної дії перед американськими урядовими чинниками. Управа і членство „Чорноморської Січі" знову провели значну акцію висилки листів, петицій і прохань до ряду конґресменів, сенаторів і Президента ЗСА. Особливо широку акцію провело Т-во поміж конґресменами і сенаторами Ню Джерзі в обороні та у справі звільнення з заслання Валентина Мороза.

В останніх роках група видатних членів УСВТ „Чорноморська Січ" створила окрему тепер вже відому в ЗСА і вільному світі організацію під назвою „Американці в Обороні Людських Прав", яка дуже успішно діє на терені Америки для добра нашого народу і нашої поневоленої України. Головними промоторами цієї організації є такі відомі „січовики": Ігор Ольшанівський, Іван Ориняк і Володимир Боднар. Практично ця хоч окрема, організація виконує завдання, що їх у минулому проводив вже згаданий Українсько-Американський Політичний Клюб.

60-річний шлях, пройдений УСВТ „Чорноморська Січ" у північному Ню Джерзі, позначений великою ідейною працею і корисними успіхами. У всій тій праці в минулому й тепер Т-во мало і далі має на меті добро нашої молоді, нашого майбутнього, добро громади та поневоленої України, яка продовжує боротьбу з найбільшим своїм ворогом, червоною Росією.

СОВЄТСЬКА ПРЕСА ЩОРАЗ частіше подає вістки про неприємні випадки пияннства серед жінок в СССР. Наприклад „Учітельская газета" описує випадок, де група підпитих дівчат із школи побила своїх шкільних товаришок.

У СОВЄСЬКОМУ СОЮЗІ відчувається тепер великий брак російських клясичних творів на поличках книгарень. Як інформує американський журналіст, він не міг ні в одній книгарні Москви дістати творів Александра Пушкіна. Проблема є не в цензурі, а в тому, що у СССР є помітний брак паперу і тому видається радше пропагандивні речі, як клясиків.

Омелян Твардовський

СЛАВНЕ 60-РІЧЧЯ УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

21-го грудня 1984 року Українському Спортово-Виховному Товариству „Чорноморська Січ" сповнилося 60 років. За цих шість десятиліть „Чорноморська Січ" пройшла довгою дорогою славних звершень, зробила вагомий внесок у розвиток українського організованого спорту в ЗСА та його високих досягнень.

Від самих початків існування „Чорноморська Січ" розглядала фізичну культуру, як невід'ємну частку патріотичного виховання нашої молоді, дійовий засіб загартування „січовиків", що були готові кожночасно включитися в боротьбу за визволення України, зміцнення здоров'я всіх наших людей. На протязі свого 60-річного існування „Січовий" осередок в Нюарку пройшов різні фази своєї корисної діяльности. На початках Т-во продовжувало „Січові" традиції, принесені з рідного краю, згідно з якими січове юнацтво вправляло такі роди спорту, які були підставовими до військового вишколу. З бігом років змінювалися обставини і разом з ними треба було міняти методи праці. Першим головою Т-ва в 1924 році був вибраний Іван Гриник, першим писарем — Лев Муляр.

Від 1935 року „Чорноморська Січ" стала справжнім спортовим товариством, яке було заінкорпороване в стейті Ню Джерзі. У проводі Т-ва в цьому часі працювали: В. Фейло — голова, Г. Дорошенко — заступник, І. Атаманець — секретар, С. Тросцянецький — фінансовий секретар, М. Гаврилюк — касир, В. Чуй, М. Корда, І. Копцюх, В. Білоус, М. Малецький, В. Чучак, М. Петрашик, д-р М. Янкович, адв. В. Кузьма, І. Ухман, І. Кћнашевський, І. Сакала — члени інших органів Т-ва.

У цьому часі в Т-ві були активні ділянки бейзболу, кошиківки, круглів (бовлінг). „Січові" дружини виступали в офіційних американських лігах, в яких гідно репрезентували українське ім'я. На поодинокі першенські змагання бейзболу, в яких виступала „Ч. Січ", приходило часто понад 7,000 глядачів. У 1931 році бейзболова дружина „Ч. Січ", виступаючи в півпрофесійній Бейзболовій Лізі Ню Джерзі, здобула свій перший чемпіонат. У складі тієї чемпіонської дружини тоді виступали: Б. Яцик, Й. Порожик, В. Воробець, І. Макар, І. Лавук, Ф. Драй, Е. Поло, Й. Плечій, М. Ткач, І. Баук, М. Ратушний, Т. Баук С. Жартин. Дружиною завідували: Д. Чорнюк, Й. Серветник і Н. Плечій.

Існували в тому часі також чисто Українські Ліги (кошиківкова і круглів), в яких дружини „Ч. Січі" відгравали першорядні ролі. Про виступи „Січових" дружин, особливо бейзболової, обширно писала американська преса.

Провідні і багато рядових членів Т-ва не обмежувалися тільки до спортової активности. „Січовики" включалися до всіх акцій, а часто і було їх ініціяторами, які сприяли нашим визвольним змаганням. У 1935 році „Ч. Січ" була нагороджена грамотою Головної Ради Українського Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові, як член-добродій за піддержку, фінансову допомогу інвалідам українського війська. В цьому часі Т-во містилося в Домі української католицької парохії при 249 Корт стріт. В цьому ж 1935 році в місцевій українській католицькій церкві при великому здвизі людей був посвячений малиновий прапор „Ч. Січі". Присутній на посвяченні був, між іншими ген. Сікевич, почесний член Т-ва який розвинув прапор і передав його хоружним. У цьому часі Т-во видавало газету „Січовий Клич". Про повагу і популярність „Ч. Січі" в тих роках свідчать факти відвідин Т-ва такими визначними особистостями як полк. Євген Коновалець, ген. М. Капустянський, д-р Л. Мишуга, сот. Клименко, ред. С. Шумейко, Д. Галичин, посол англійського парляменту Ріс Дейвіс і ряд інших.

У 1938 році Т-во створило Комітет придбання власного дому в складі: М. Петрашик, М. Малецький, І. Лобур, Беркій, Т. Гаврилюк, Ф. Малецький, М. Басараб, Т. Присташ, В. Чуй, Д. Драбічак і С. Тросцянецький, який в згаданому році здійснив бажання членства, закупивши такий дім при 506 18-ій авеню в Нюарку, що після відповідної перебудови був посвячений парохом УКЦеркви о. М. Данилевичем 16-го вересня 1939 року. Маючи власні великі потреби ведення своєї відповідальної праці, „Чорноморська Січ" продовжувала нести поважну допомогу таким важливим організаціям в Україні, як Рідна Школа, УВО, політичні в'язні, Українському Музеєві та Бойовому Фондові.

Значно послабилася діяльність Т-ва в часі Другої світової війни. Багато членів „Ч. Січі" були покликані до американської армії, з яких частина полягла на різних фронтах боротьби з нацистською Німеччиною і Японією. Серед них загинув і один з найвидатніших діячів „Ч. Січі" Степан Фік. Після закінчення війни „Ч. Січ" поповнилася значною кількістю нових членів, що прибули з України через країни Західньої Европи, особливо з Німеччини. Провід і члени Т-ва щиро прийняли в свої ряди новоприбулих. Поволі, але певно, відновлювалася активність „Ч. Січі" в різних ділянках і особливо в статутовій праці, якою є спортово-виховна праця. „Ч. Січ" продовжувала піддержувати українські організації — церкви, Українську Медично-Харитативну Службу в Европі. Поважний фінансовий дар в сумі 1,000 долярів „Ч. Січ" пожертвувала на будову української католицької цілоденної школи в Нюарку. В цьому часі це була поважна сума. В 1950 в проводі Т-ва працювали: М. Басараб — голова, Ч. Гарцула — заступник, М. Матияш, А. Вітовський, Марія Фік, Катерина Сакала, М. Чуй, Т. Копцюк, Анна Атаманець, І. Атаманець, Т. Романишин, М. Корда, М. Мирош, Т. Малецький, Г. Дорошенко і ряд інших.

Новий етап праці

Переломовим після Другої війни в житті Т-ва виявився 1956 рік. Саме в цьому році провід „Ч. Січі" погодився на значне поширення своєї спортової діяльности, яку цим разом вповні перейняли новоприбулі спортові діячі і спортовці. З бігом років на долю цих людей припало вповні перейняти провід „Ч. Січі". Завдяки далекозорості тодішніх діячів Т-ва, нюаркський „Січовий" осередок, єдиний із сотень, що колись існували в ЗСА і Канаді, залишився живим й досі. Спортова активність й спортово-виховна праця з нашою молоддю, неначе магнет, притягає українську молодь і старших, які, в свою чергу, гартуючи свої фізичні й духові сили, згідно здавньою традицією Т-ва з великим запалом популяризують українське ім'я в американському довкіллі. Традиційно цілий ряд визначних діячів „Ч. Січі" беруть активну участь в різних акціях для визвольної справи нашої поневоленої батьківщини, згідно з вимогами сучасности. Багато членів Т-ва займають чолові пости в інших українських організаціях, ряд „Січовиків" — вихованців стали професійними учителями американських середніх і вищих шкіл, як наприклад Василь Каздоба, Юрій Чапля, Анатолій Охрименко, Євген Чижович, Володимир Леонів, Степан Касіяненко і ін. Значна частина діячів „Ч. Січі" на протязі довгих років віддано працює на постах Української Спортової Централі Америки і Канади (Мирон Стебельський, Омелян Твардовський, Олесь Напора, д-р Роман Слиж, Дмитро Бобеляк, Юрій Храневич, ред. Зенон Снилик, Ярослав Сосяк). Більшість згаданих осіб постійно завідує кожнорічними Українськими Спортовими Ігрищами Молоді, що їх популярно називає наша молодь „Українською Олімпіядою".

Основіші осяги в 1956-1984 роках

Копаний м'яч

Перший виступ дружини копаного м'яча УСВТ „Ч. Січ" відбувся 19 серпня 1956 року на Українському оселі „Черче" в українському турнірі за часу щоденника „Америка". З усіх 8 дружин „Ч. Січ" дійшла до фіналу, в якому програла тодішній сусідній „Січі" Елизабет і цим самим стала віце-чемпіоном турніру. В складі „Ч. Січі" виступали: В. Зенчук, Я. Бренич, О. Голюка, Я. Беренда, Ю. Гельбік, Вік. Каздоба, Є. Братах, Р. Старожитник, І. Гірник, Ю. Голюка, Р. Бойко, І. Нагірняк. Першим провідником дружини був Любомир Рудзінський, тренером — Адріян Лапичак.

В сезоні 1958-59 року перша дружина здобула чемпіонати „Б" дивізії в нюджерзькій лізі копаного м'яча і УСЦАК-Схід (тоді назва була СУАСТ-Схід). В її складі виступали: К. Гевко, О. Дуткевич, Т. Паук, Ю. Саварин, М. Павлишин, Т. Понось, Вік. Каздоба, Вол. Каздоба, І. Боянівський, Ю. Дутра, Ховайло, Мк. Інтаєр, Дж. Фіорило, Е. Скаті. Провідником дружини був О. Голюка. В сезоні 1962-63 року перша дружина виступала в Американській професійній Лізі в якій здобула чашу Люїса. В її складі виступали: А. Голуб, Ю. Саварин, І. Боянівський, М. Павлишин, З. Снилик, Т. Понось, Вол. Каздоба, О. Чайка, Р. Лужняк, З. Шпон, К. Мушак, І. Савицький, е. МакКлавд, Ю. Рада, А. Морґан, А. Гарвей, Л. Довгалюк. Провідником дружини був Володимир Маркусь. В сезоні 1965-66 року перша дружина здобула віце-чепіонат Американської Професійної Ліги, а в грах за відкриту чашу ЗСА дійшла до півфіналу східніх ЗСА. В складі дружини виступали: Й. Махник, А. Юрків, І. Савицький, Ю. Саварин, А. Попович, В. Німержицький, З. Снилик, Вол. Чижович, М. Німержицький, О. Чайка, Т. Понось, Ю. Рада, Р. Сольчаник, Л. Пасач. Провідниками дружини були: Л. Рудзінський і О. Вислоцький. В цьому ж сезоні юнаки „Ч. Січі" здобули чемпіонат у своїй дивізії. В сезоні 1971-72 року перша дружина здобула чемпіонат „А" дивізії і цим самим ввійшла до „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліґи Ню Джерзі. В складі дружини виступали: Дж. Синга, Ю. Дуда, С. Касіяненко, Л. Ренері, В. Вільчак, Л. Вільчак, О. Фарміґа, М. Фарміґа, Л. Лужняк, І. Паливода, І. Бутенко, П. Паливода, М. Зарембa, І. Паньків, Б. Качмар, М. Цинайко. Провідником дружини був Михайло Паливода, тренером Євген Чижович. В цьому сезоні „Ч. Січ" встановила рекорд 23 перемог в грах за першенство Прем'єр Дивізії і за чаші ЗСА: за аматорську дійшла до півфіналу ЗСА, в якому програла в Пітсбурґу з клюбом „Маґіс"—2:3. Це була єдина поразка сезону. В міжнародних змаганнях з клюбом ТУС „Зенеляґер" Зах. Німеччина „Ч. Січ" ремісувала — 2:2. В сезоні 1973-74 року перша дружина здобула чемпіонат „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліґи, юнацька дружина — чемпіонат своєї дивізії, учнівська — першенство Українських Спортових Ігрищ Молоді. В сезоні 1978-79 року перша дружина здобула чемпіонат турніру в закритій залі „Норден Кавнті", чемпіонат літнього турніру ДАБ, перше місце УСЦАК — Схід, юнаки в своїй групі турніру в закритій залі „Норден Кавнті" і першенство Спортових Ігрищ. В 1980-81 року перша дружина виграла чемпіонат Українського Фестивалю в Голмдейл, літнього турніру ДАБ. Юнаки — в турнірі „Куґарс-Адідас" і Спортових Ігрищах. В складі першої дружини виступали: М.Хамуляк, В. Науменко, Ю. Бакун, М. Микуляк, Д. Бакун, І. Чижович, А. Бакун, Р. Букачевський, Р. Ганич, Б. Беднарський, А. Лишик, М. Фарміґа, Б. Благий, А. Йогансон, Р. Дуда, М. Торій, С. Сабрій, І. Калинович. Провідник і тренор Анатолій Охрименко. В сезонах 1981-82-83 років юнацькі і учнівські дружини здобули першенства в турнірах Українських Спортових Ігрищ Молоді.

Важливіші міжнародні і товариські зустрічі

30 жовтня 1960 року в Юніон „Ч. Січ" — „Україна" Монтреаль — 1:3.

21 травня 1967 року в Мейплвуді „Ч. Січ" — „Дніпро" Балтимор — 2:3.

21 травня 1967 року в Мейплвуді „Ч. Січ" (Олдбої) — „Україна" Торонто (Олдбої) — 0:2.

10 червня 1967 року в Маямі, Фльорида, „Ч. Січ" — „Кобрас" Маямі — 1:3.

18 червня 1967 року в Монтреалі, Канада, „Ч. Січ" — „Україна" Монтреаль — 1:1.

9 липня 1969 року в Гаррісоні, Н. Дж., „Ч. Січ" — „Леґія" Варшава, Польща — 1:3.

Склад „Ч. Січі" в цих великих змаганнях був: Р. Куц, Дж. Моралес, А. Плетикошич, М. Воробець, Вол. Каздоба, С. Гавран, З. Снилик, Вол. Чижович, М. Олексин, Ю. Саварин, Дж. Сієга, В. Вестрате. Провідником дружини був Леонід Гребінка. Тренер — Євген Чижович.

6 серпня 1969 року в Гаррісоні, Н. Дж., „Ч. Січ" — ФК „Дірмерсгайм" Карлсруге, Зах. Німеччина — 4:2.

8 липня 1970 року в Нюарку „Ч. Січ" — КС „Рух" Хожуф, Польща — 0:8.

6 серпня 1970 року в Юньйон, Н. Дж., „Ч. Січ" — 1906 Мюнхен, Зах. Німеччина — 1:1.

28 травня 1971 року в Юніон, Н. Дж., „Ч. Січ" — „Скелмерсдейл Юнайтед" Англія — 2:2.

24 травня 1972 року в Юніон, Н. Дж., „Ч. Січ" — ТУС „Сенеляґер" ФК, Зах. Німеччина — 2:2.

2 червня 1972 року в Юньйон, Н. Дж., „Ч. Січ" — „Армінія" Білефільд, Зах. Німеччина — 0:3. Юнаки „Ч. Січ" — „Армінія" Юнаки — 1:5.

Змагуни УСВТ „Ч. Січ" в збірних

В 1959 році до збірної стейту Ню Джерзі були вибрані: Д. Хромовський, В. Коваль і Дж. Поллок.

До збірної юнаків: Вол. Каздоба, О. Дуткевич і М. Гура. В 1961 році в збірній стейту Ню Джерзі виступали: З. Шпон і М. Гура. З збірній області Ессекс в Ню Джерзі були: Вол. Каздоба, Р. Сольчаник, Л. Вільчак і В. Вільчак. В 1963 році в Олімпійській збірній ЗСА був З. Снилик, який теж змагався в Пан-Американських Ігрищах в Сао Павльо, Бразилія. В 1964 році в збірній середніх шкіл Ню Джерзі були: В. Вільчак, І. Паньків, В. Несторенко. В збірній високих шкіл ЗСА був М. Гура. 1965 році до збірної ЗСА були назначені: Вол. Чижович, З. Снилик і Вол. Каздоба. В 1966 році селекційний комітет Американської Професійної Ліги (АФЛ) вибрав до своєї збірної Вол. Чижовича, З. Снилика, М. Павлишина і В. Каздобу. З. Снилик і В. Чижович репрезентували „Ч. Січ" в Українській збірній, що змагалася із збірною литовців в Чикаґо з нагоди 10-річчя УСЦАК. В цьому ж році М. Воробця вибрали до Олімпійської збірної ЗСА, а М. Бакуна до збірної високих шкіл ЗСА, в якій він був капітаном. Вол. Чижович вийшов „королем стрільців" голів в Американській Професійній Лізі. В зимових місяцях „Ч. Січ" виступала в турнірі в закритій залі в Паттерсоні. По закінченні турніру до збірної в цьому турнірі були вибрані: в. Чижович і З. Снилик. В 1980 році до збірної українців на першу Вільну Олімпіяду ввійшли: В. Ткач, А. Бакун. В 1983 році до збірної вищих шкіл ЗСА був вибраний А. Бакун. В 1984 році до збірної Ню Джерзі були вибрані: А. Бакун, М. Хамуляк. В цьому ж році в збірній українців на другій Вільній Олімпіяді виступали: М. Хамуляк, А. Бакун, В. Ткач і П. Гунчак.

Відбиванка

У сезоні 1961 року юначки здобули чемпіонат УСЦАК — Схід і в юнацькій Відбиванковій Лізі Ню Джерзі.

в 1984 році — першенство великого турніру юначок в Монтклері, Н.Дж.

у 1968 році — чоловіча дружина першенство турніру в Лівінґстоні, жіноча на білоруському турнірі на оселі „Мєнськ" в Ґлен Спей.

1969 році — першенство в чоловічому турнірі в Лівінґстоні і Ріджвуді, Н.Дж.

1970 року — жіноча дружина у Відбиванковій Лізі Ню Джерзі і ААЮ Н. Дж. Чоловіча дружина першенство в турнірі ЮСВБА в Балтиморі, Меріленд і ААЮ Н.Дж. В складі дружини виступали: Б. Домарацький, М. Магмет, Ю. Бук, Л. Лужняк, М. Сітницький, Б. Вацлавський, В. Роговський, Ю. Ставничий, Р. Макаренко, О. Попович, С. Чебіняк, Р. Остап'як, Дж. Дюяль, Р. Гентиш. Провідником дружини був інж. Богдан Гайдучок.

1970 році — жіноча дружина першенство, вдруге за чегою у Відбиванковій Лізі Ню Джерзі і ААЮ Ню Дж. В складі дружини виступали: О. Бук, Л. Сиґіда, Р. Сорочко, О. Ярош, Д. Сенежак, Т. Дуяль, Л. Лапичак, Х. Клапіщак. Провідником і тренером був пок. Адріян Лапичак.

1972 році — чоловіча дружина ААЮ Ню Джерзі і УСЦАК — Схід, жіноча дружина першенства в Жіночій Лізі Ню Джерзі і втретє ААЮ Н. Дж.

1973 році — жіноча дружина, як і дружина чоловіків та юначок, першенства УСЦАК — Схід.

1974 році — юнацька дружина першенство УСЦАК.

1975 році — чоловіча дружина першенства — ААЮ Ню Джерзі і східніх ЗСА в турнірі комішішера, в турнірі „Принстон Інтернешонал", в турнірі ЮСВБА у Вест Пойнті, Савтгемптон, Лонг Айленд і Міжнародний в Ґлен Спей, Н.Й. Юнаки „Ґарден Емпаєр" і УСЦАК , юначки першенство УСЦАК.

1977 році — „Ґарден Емпаєр" у Вест Пойнті, Н.Й.

1978 році — жіноча дружина першенство УСЦАК в Клівленді і УСЦАК — Схід чоловіча дружина УСЦАК - Схід. Юнаки УСЦАК — Схід.

1979 році — жіноча дружина УСЦА — Схід, чоловіча дружина першенство УСЦАК в Сант Катеринс, Канада, першенство „Ґарден-Емпаєр" і ЮСВБА в Нюарку.

1980 році — жіноча дружина першенство УСЦАК в Чикаґо і УСЦАК — Схід в Елленвілі, Н.Й. Чоловіча дружина першенства „Принстон Інтернешенал" і ЮСВБА в Нюарку.

1981 році — жіноча дружина першенство Ювілейного турніру СТ „Україна" Львів у Філядельфії і Українського Фестивалю в Голмдейлі, Н.Дж.

1982 році — жіноча дружина першенства в турнірах — СУМ-а в Йонкерс, УСЦАК — Схід, Українського Фестивалю в Голмдейл, Н. Дж.

1983 році — жіноча дружина першенства ЮСВБА в Лівінґстоні, Н.Дж. і Нюарку.

1984 році — жіноча дружина першенства УСЦАК — Схід і Українського Фестивалю в Голмдейл, Н.Дж. В багатьох роках поодинокі дружини УСВТ „Ч. Січ" здобували так в українських як і американських турнірах місце віце-чемпіонів і почесні бронзові нагороди. В складі чоловічої дружини, що виграла усі турніри 1975 року Відбиванкової Асоціяції на сході ЗСА, виступали: Н. Паславський, Ю. Темницький, Г. Вишиганов, Я. Тушик, Л. Олесницький, П. Кругер, А. Голинський, В. Савари. В складі жіночої дружини, що виграла першенство УСЦАК в 1978 році в Клівленді, виступали: М. Ганич, Л. Тицька, Д. Твардовська, І. Шеремета, П. Гол, Н. Моравська, О. Ґенсьор, Х. Терлецька, В. Палидович, М. Юрах, І. Дармохвал, Х. Басняк, С. Моравська.

Ряд вихованців УСВТ „Ч. Січ" були теж вибирані і змагалися в збірних. Нестор Паславський виступав в збірній Америки на Універсіяді в Мексіко Сиґі, а пізніше в Японії.

Шістка змагунок „Ч. Січі" були вибрані до збірної українців, що в 1980 році змагалася і здобула бронзові нагороди в І-ій Вільній Олімпіяді в Торонто, Канада. До тієї збірної від „Ч. Січі" входили: Л. Тицька, І. Дармохвал, Д. Твардовська, П. Гол, Б. Каськів і Л. Бірмінґгам.

Теніс

Починаючи від 1964 року, тенісова ланка УСВТ „Ч. Січ" дає свій великий вклад у розбудову українського тенісу в ЗСА. Тенісисти „Ч. Січі" не тільки постійно є учасниками усіх турнірів УСЦАК - Схід, УСЦАК, у яких кожночасно здобувають кращі місця, але вони теж входять до проводів цих турнірів і ними кермують. В минулому в цій ділянці виявляв себе засновник тенісової ланки „Ч. Січі" покійний д-р Володимир Гук; в останніх багатьох роках цю почесну працю продовжують ред. Зенон Снилик і д-р Зенон Матківський. Від 1965 року, за виїмком одного 1970, тенісисти „Ч. Січі" здобували в різних вікових групах звання чемпіонів УСЦАК: пок. д-р В. Гук щороку від 1965 до 1969 і в 1973 році. Д-р В. Бурачинський — 1968. Ю. Михайлюк — 1972, О. Гнатюк — 1973-75, З. Снилик — 1974-75-78, Д. Нагірний — 1976-77, З. Матківська — 1976-78-79, Л. Матківська — 1977-79-81, О. Матківська — 1979-80-81, д-р З. Матківський щороку з 1980 до 1984, Е. Матківський — 1980, О. Луків, І. Луків — 1979, О. Матківська — 1982, Б. Кучинський — 1981.

Великих успіхів добилися тенісисти „Ч. Січі" в різних американських турнірах у середніх школах і коледжах. Це були: О. Гнатюк, Зеня, Люба, Оленка і Ерик Матківські і особливо талановитий тенісист Данило Нагірний.

В 1984 році Люба і Оленка та Ерик Матківські були вибрані до Збірної Українців на ІІ Вільну Олімпіяду в Торонто, де вони здобули золоті і срібні медалі та причинилися до перемоги нашої Збірної.

Плавання

Вже в 1936 році плаваки „Ч. Січі" здобули загальне друге місце в І-ій Українській Олімпіяді, що відбулася у Філядельфії. Від 1968 року плавацька ланка „Ч. Січі" відіграє поважну ролю в турнірах і першенствах УСЦАК — Схід і особливо УСЦАК. Починаючи від 1971 року й до 1984 плаваки „Ч. Січі" не тільки здобули загально десятикратно клюбові першенства УСЦАК, але і встановили ряд значних рекордів (Надя і Марко Слиж, Дарія Качмарська, Віктор і Аліна Каздоба, Маркіян Ковальчук і Христина Гура).

В проводі кожночасних плавацьких першостей УСЦАК і УСЦАК — Схід від „Ч. Січі" працюють д-р Р. Слиж, Ірина Слиж, О. Напора і інші.

Шахи

З великим успіхом виступають в різнорідних американських і українських турнірах шахісти „Ч. Січі". Д-р О. Попович (американський шаховий майстер-сеньйор, майстер ФІДЕ Міжнародної шахової федерації), досі має на своєму конто ряд великих перемог: чемпіонати — коледжів Ню Джерзі 1953 р., Нової Англії — 1957-58, Массачусет — 1958, Ню Джерзі — 1959-61, Вестерн Овпен — 1961, Гадсон Веллі — 1966 Норт Сентрал Овпен - 1968-69-70, Атлантік Овпен — 1971 Крайовий Шаховий Конгрес в Клівленд — 1971, Турнір ФІДЕ в Н.Й. 1978 і Ню Йорк Овпен — 1984. В роках — 1966, 1968 і 1972 д-р О. Попович був першуном УСЦАК в роках 1963, 1964, 1965, 1967, 1971-72 і 1973 першуном УСЦАК — Схід.

Інж. Л. Блонарович (шаховий майстер) був першуном: Ню Джерзі в роках 1956-57-63 в роках — 1971-73 першуном УСЦАК і 1960-61-68 і 70 першуном УСЦАК — Схід. С. Стойко (американський шаховий майстер) в роках 1973-83 був першуном Ню Джерзі, 1970 першуном УСЦАК.

(Закінчення на стор. 8)

Увага! Любителі Гантеру!

Душпастир з Управою церкви св. Івана Хрестителя в Гантері, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, 28-го квітня 1985 року, сейчас по Службі Божій (12-та год. полудня) відбудеться в ґражді

ПАРАФІЯЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ

на яке запрошується всіх Парафіян, Власників-посілостей і Гостей — любителів Гантеру.

Зголошення до участи до **дня 25-го квітня ц. р. на телефони: (518) 263-3862, або (518) 734-3626.**

Приїжджайте! Гантер очікує Вас!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Олбанської Округи, Н. Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

відбудуться

у неділю, 28-го квітня 1985 р., о год. 3-ій по пол. в залі Оселі Українського Народного Союзу СОЮЗІВКА в Кергонксон, Н. Й.

з слідуючим порядком нарад:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з останніх Річних зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Доповідь головного предсідника д-ра ІВАНА ФЛИСА
9. Запити до представника Екзекутиви
10. Схвалення пляну праці Округи на 1985 рік
11. Внески, запити і побажання
12. Закриття нарад

До участи в зборах є запрошені всі Відділові урядовці, конвенційні делеґати та члени наступних Відділів:

13, 57, 88, 150, 191, 266, 476 і 477

У Зборах візьмуть участь:

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
Володимир Квас, головний радний УНС

По нарадах буде ПЕРЕКУСКА — ГОСТИНА

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

ПАВЛО ШЕВЧУК, голова — **Ред. ІВАН ДУРБАК**, секретар укр. мови
ВАСИЛЬ КОЛОДІЙ, секр. анг. мови — **ВАСИЛЬ ВАРШОНА**, касир

Увага! Увага!

Абсольвенти та кол. Учні Української Гімназії Травнштайну-Діллінґену н/Дунаєм (Баварія)

у 40-річчя (1945-1985) заснування гімназії

відбудеться

ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД

Професорів, усіх Учнів гімназії, торговельної і народної школи, як теж мешканців цих таборів

в днях 18-19-го травня 1985 р. в Соммервіл-Ірвінґтон, Н. Дж. в Голідей Інн

(Intersection: US 22 and 1-287)

(Власник п. М. Бойчук), тел.: **(201) 526-9500**
Замовлення кімнат — безплатний тел.: **(800) 465-4329**

Точна програма з'їзду, в якому будуть виголошені доповіді, спомини, спільний обід, участь в Богослуженнях і інше, буде подана пізніше.

•

в суботу, 18-го травня 1985 р., вечором, о год. 7-ій в Українському Народному Домі в Ірвінґтоні, Н. Дж.

відбудеться

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ЯКИМА ВЕЧЕРА

в якому беруть участь **хор „Трембіта" — дир. проф. Рафаїл Венке, фортепіяновий супровід п-ні Марія Павловська, піяністка проф. Дарія Каранович, солістка п-на Оленка Геймур, проф. Юра Яремкевич та інші.**

До численної участи в з'їзді та авторському „Вечорі Я. Вечера" сердечно запрошує —

КОМІТЕТ З'ЇЗДУ

Про точніші інформації проситься звертатись до таких осіб:

Мушка Яремкевич-Ходновська, 925 Sanford Ave., Irvington, N.J. 07111. Tel.: 201-373-0163
Микола, Пришляк, 202 Church Rd., Philadephia, Pa. 19111, Tel.: 215-379-2230
Іван Чопик, 36 Sterling Dr., Easthampton, MA. 01027, Tel.: 413-527-8207
Михайло Карачевський, 5212 North Pittsburgh, Chicago, Ill. 60656, Tel.: 312-631-7195
Теодор Царик, 13910 Esworthy Road, Germantown, Md. 20874
Канада, Ігор Біровець, 18 Rennie Terr., Toronto, Ont., Canada N6S 3C6, Tel.: 416-762-8482

У пам'ять Миколи Сохоцького

У середу, 16 січня 1985 року в Торонто, Канада, відійшов у вічність на 86 році життя сл. п. Микола Сохоцький.

Похоронні відправи 17-го, 18-го і 19-го січня відслужили о. д-р Р. Даниляк та о. В. Шараневич із катедри св. Йосафата. На наш Йордан тіло Покійного перевезено з похоронного заведення Кардинала на вічний спочинок на цвинтар Пайн Гилл.

Покійний залишив у смутку дружину Катерину з Орехівських, дочку Павлину Загребельну з мужем Михайлом, їх сином Олегом і дочкою Любою з мужем Орестом Самцем, та правнуків — Олександра, Марійку й Андрійка; сина Володимира з дружиною Олею з їх доньками Петрусею і Катрусею з мужем Михайлом Прокопом; сина Богдана з дружиною Люсею та їх донькою Христиною з мужем Мек-Апі.

Сл. п. Микола Сохоцький народився 18-го грудня 1899 року в селі Уневі, недалеко манастиря Отців Студитів сл. п. отця ігумена Климентія Шептицького, повіту Перемишляни, в Західній Україні. Молодим юнаком він не жалував для своєї батьківщини всього найдорожчого, навіть свого життя, коли в часі Першої світової війни вступив до відділу австрійської армії, звідки за свідомістю свого національного обов'язку, як десятник, вступив у ряди Українських Січових Стрільців, до Першого полку Третьої сотні скорострілів. У численних боях, як старший десятник, пробув майже до останніх часів наших визвольних змагань. Тяжка рана вивела його з боїв та запроторила в табори полонених в Рівному й Вадовицях.

Після закінчення війни та нашого нещасливого упадку, який Покійний пережив із раною його душі, пощастило йому повернутися додому. Згодом у 1921 році одружився з Катериною Орехівською.

Молоде родинне життя не загоїло рани його душі, біль якої поривала його до праці на національній ниві в надії на більше освідомлення української молоді до сподіваних грядучих подій визволення України. Покійний зорганізував Комітет для будови нового будинку Читальні-Просвіти, кооперативи та молочарні, що згодом побудував його стрийко Михайло Сохоцький. Піднесений дух росту українського національного життя диктував молодому Миколі стати головою Просвіти, членом Батька-„Сокола" та уділовцем української кооперативи й молочарні. Микола також включився в активну працю інших ділянок національно-громадського життя.

Така активність Миколи не припала до вподоби займанській владі, яка віддавна ходила по його слідах. В наслідок наполегливих поліційних переслідувань, у 1939 році Микола був змушений залишити свої рідні землі і при допомозі свого шваґра Стефана Орихівського виїхати з родиною до Канади.

Нове життя чужини не було легким, одначе, воно не змогло і тут придушити його поривань до святих ідеалів свого поневоленого народу. Вірячи в силу духу вояка, в силу зброї, М. Сохоцький включився в ряди членів Української Січової Громади, діяльністю якої він надзвичайно дорожив.

Початок Другої світової війни підсилює його надії на визволення свого народу з кращою майбутністю. Та нещасливий збіг обставин кінця війни — знову наніс йому свіжу душевну рану.

Факт існування українського війська, організованої Української Дивізії, героїчна боротьба українського підпілля тішили колишнього вояка Миколу, одначе, їхня сумна доля — табори українських полонених в Італії, табори українських скитальців у Німеччині й Австрії пригадували колишньому полоненному Миколі також про рятунок українських скитальців. Серед них він шукав своїх рідних та знайомих і з великою матеріяльною щедрістю старався про переселення їх до Канади.

Не судилось Покійному діждатись радісних подій оновлення вільної соборної України — ідеалів його довгого життя, за які він боровся, працював і якими він жив. Після короткої недуги на 86-му році свого бурхливого життя пригорнула його тіло вільна канадська земля з надією, що його внуки занесуть окроплений його кров'ю хрест заслуги до престолу вільного золотоверхного Києва.

МУЗЕЙ ЦЕРКВИ-ПАМ'ЯТНИКА УСТАВОДАВЧІ ЗБОРИ

Товариства Прихильників Музею при Церкві-Пам'ятнику

відбудуться

в суботу, 27-го квітня 1985 р., о год. 11-ій ранку в Домі Української Культури у Бавнд Бруку, Н. Дж.

ІНІЦІЯТИВНА ГРУПА ТОВАРИСТВА ПРИХИЛЬНИКІВ МУЗЕЮ ЦЕРКВИ-ПАМ'ЯТНИКА

Увага! Увага!

Округи Стейту Пенсилвенії!

Заходом

Окружних Комітетів УНСоюзу Пенсилвенійського Стейту

а саме Округ: **ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ, ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ — ШАМОКІН, ЛІГАЙ ВЕЛЛІЙСЬКОЇ — АЛЛЕНТАВН, ВІЛКС БЕРСЬКОЇ і СКРЕНТОНСЬКОЇ**

відбудуться

в суботу, 27-го квітня 1985 року в залі Оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па. (ОЛЬЖИЧІВКА)

(R.D. No. 2, Beaver Run Rd., Lehighton, Pa.)

СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС

з такою програмою:

1. Значення і потреба вишколу для Союзових секретарів і організаторів.
2. Основи життьового забезпечення.
3. Наш „товар" роди союзового забезпечення.
4. Оформлення аплікацій та забезпеченева служба членам.
5. Вправи в доборі родів забезпечення.
6. Нові кляси забезпечення.
7. Як забезпечувати членів (Психологія забезпеченевої акції).

Доповідачами під час курсу будуть:

Володимир Сохан, головний секретар УНС
Степан Гавриш, головний організатор УНС

До участи в курсі зобов'язані всі Відділові секретарі й урядовці заподаних Округ. Також запрошується до участи тих громадян, а головно молодь, які хотіли б працювати для УНСоюзу.

Початок курсу, точно, год. 11-та перед пол.

В часі перерви — СПІЛЬНА ПЕРЕКУСКА — ОБІД

Голови Окружних Управ:

ПЕТРО ТАРНАВСЬКИЙ — Округа Філядельфія
АННА ГАРАС — Округа Лігай Веллі
ТИМКО БУТРЕЙ — Округа Твердого Вугілля
ВАСИЛЬ СТЕФУРИН — Округа Вілкс Беррі
Проф. МИКОЛА МАРТИНЮК — Округа Скрентон

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Вілкс Беррі, Па.

повідомляє, що

в суботу, 20-го квітня 1985 р., о год. 5-ій по пол. в залі УКЦеркви св. Володимира при Зербе Авеню, ЕДВАРДСВИЛЛ, Па.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

До участи в зборах запрошується Відділових урядовців і конвенційних делеґатів наступних Відділів

29, 319 — Нантікок, 30 — Бреслав, 99, 223 і 282 - Вілкс Беррі, 169 — Едвардсвілл, 236 — Сейре

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово члена Головного Уряду СТЕПАНА ГАВРИША
8. Запити до члена Головного Уряду
9. Схвалення пляну праці на біжучий 1985 рік
10. Внески і запити
11. Закриття нарад

У зборах візьме участь —

Степан Гавриш, головний організатор УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Василь Стефурин, голова — **Іван Блищак**, секретар
Катерина Пукач, касир

Народна оперета „Запорізькі Герці" в Рочестері

Борис Будний написав народну оперету „Запорізькі Герці". Хор „Дніпро" й ансамбль „Зеселка" з Садбурі, Канади, впровадили оперету на сцену, й своїми талантами відкарбували в ній мистецьку вартість і красу українського народного співу, танців, в яких побут і традиція нації.

„Запорізькі Герці" — це оперета в трьох діях, і в кожній дії ви бачите на сцені 60 співаків, прекрасних танцюристів, які зачаровують публіку своїм знанням українського сценічного народного мистецтва. Хор і ансамбль з Судбурів недавно мав гостинний виступ в далекій Венесуелі для українців, що живуть там, але мріють про рідній край, а 26-го січня ц.р. — знову гостинний виступ в Рочестері, Н.Й., в залі Рідж Гай Скул з нагоди відзначення історичних дат державности й соборности України.

„Дніпро" й „Веселку" спровадив до Рочестеру Громадський Комітет. Про мотором й організатором того приїзду, який пов'язаний з великими коштами, був інж. Роман Куціль. Він також виголосив вступне слово, присвячене відродженню української держави, а головну промову виголосив о. митрат Федір Коваленко, після якої почалась мистецька програма — народна оперета „Запорізькі Герці".

Перед насвітленням сценічних дій оперети, маємо за обов'язок вписати імена людей, що очолюють зразково організовані мистецькі українські сили в Судбурах і висловити щирі слова подяки за їхню жертвенну працю для добра українського народу. Ними є диригент хору Оля Рогатин; режисер Джені Турнер; хореограф Тарас Рогатин; вчитель танців Денис Гарасимчук; піяніст Міні Басалага; декоратор Микола Нікільчук; солісти — Оксана Рогатин-Макогон, Орест Малуга, Павло Бігун; оркестра — Яр Чернівець, Антоні Павлух, Петро Гукаль. Під час постановки оперети в Рочестері ролю бандуриста виконував гість з Ню Йорку, Ю. Китастий, декорацію сцени допомагав оформити Е. Загачевський з Рочестеру.

Ми знаємо, що кожний учасник у постанові оперети є цінна персональність з мистецьким талантом, але в вузькій статті-рецензії можливо згадати лише тих, що в провідних ролях.

В опереті, звичайно, є діялоги (цим вона й відрізняється від опери), але в „Запорізьких Герцях" їх майже нема, лише трошки в третій дії, в формі дотепів, коли козаки пишуть листа турецькому султанові. Тому перед кожною дією заповідач Левко Рогатин давав пояснення про значення мистецьких дій на сцені.

В опереті „Запорізькі Герці" насвітлено події, що відбувалися в Україні в XVII столітті. В першій дії показано життя в козацькій станиці (в селі), показано українську вулицю, коли після денної праці на полі в вечірніх годинах люди виходили на вулицю, головно молодь, та й старші віком, там часто притикались і під розлогим гіллям дерев розважалися співом, танцями та різними жартами-дотепами, і це все разом творило народну оперету, ніким не написану. Авторові Борисові Будному треба завдячувати, що він те народне мистецтво (хоч дуже в малій мірі) зумів оформити в сценічний виступ, в якому мистецькі сили різних жанрів мають нагоду розповідати славну легенду про дні козаччини в Україні. Ті пісні співали не лише на Запоріжжі в XVII столітті. Хлопці і дівчата в українських селах Полтавщини, Київщини, Волині, Галичини співали їх на вулицях щовечора і в нашу добу, аж поки знову поневолили москалі Україну і сказали своє брутальне „нєт".

В першій дії хор співав народну пісню „А калина не верба" та інші пісні, але це не той хор, що ми бачимо часто на сцені, перед яким стоїть диригент а кожний хорист виструнчений, натягнутий, що й не відважиться ворухнутись... Хор з Судбурів в народній опереті на сцені розсипаний і вільний, без диригента (власне, отак співали на вулиці в українських селах), а кожне слово й тонація в пісні наголошені рухом, мімікою, і ті рухи — вияв радости чи смутку; а кольори народних одягів нагадують заквітчану леваду. Але на сцені живі люди в квітучих народних одягах; вони танцюють, співають, а з ними, здається, всі присутні на залі духово перебувають в сценічному дійстві оперети, а найбільше б'ють браво старші віком, бож в дні юности своєї вони отак „гарцювали" на вулиці в рідному селі...

Оркестра й піяніно мелодійно й чутливо втримували хор в тонах ногам танцюристів додають дрібніших тактів, і молодь в вирі танцює-витанцьовує, а найгарніше оті дівчата; вони босі на сцені, бо подія відбувається в гарячі дні, а жнива, і козачки запорізькі не танцювали в черевиках...

Та раптом (це ще перша дія) з'явився на сцені бандурист і співає журливу думу: турки з татарами йдуть війною на Україну, і кличе бандурист словами народними йти в Запорізьку Січ та боронити рідній край — батьківщину. Його слова діткнулись сердець, і ввесь чоловічий рід — молодь і старші, йдуть в козаччину, залишалися самітніми дівчата й жінки та в смутку співають прощальну пісню. Закохана козачка (Оксана Рогатин) прощається зі своїм милим (Орест Малюта), бо він їде на Січ Запорізьку на війну з турками. Його випроваджує жіноцтво тужливою козацькою піснею: „Засвіт встали козаченьки.."

В другій дії оперети показано образки сумного й тяжкого життя жіноцтва без чоловіків; вони мусять самі господарити: жати, молоти, в час вечірній треба щось пошити та й вишити, і вони тихо оспівують свою недолю журливими піснями. Але дівчата ввечорі таки йдуть на вулицю й розважають себе танцями, не дуже веселими: то з серами, то з вінками довкола дерева (на сцені), але пісня сольова підносить їх духовно, і дівчата танцюють трошки веселіше.

А тим часом підійшов до них старий-старий козак, такий, що вже не міг йти на війну з турками. Він хотів, щоб лиш оком глянути тай годі старому. Але дівчата помаленьку втягнули козака до танцю. Та лишенько! старий до танцю — ані руш... Дівчата довкола нього мов метелики, а він якось задумано й дуже комічно дибає; часом поважно пробує тупнути ногою, але не влад, після всіх... Власне сценічне местецтво старого козака було в його „невмінні" танцювати, і цим Войтович вписав себе в провідну ролю оперети; заля греміла від опесків.

На сцені появляється циганка-ворожка (солістка Михайлина Белеросе), на яку дівчата чекали. Вона, співаючи, ворожить, дає випити Оксані вивар із зілля, щоб облегчити тугу за милим. Вона співає пісню про недолю дівчини „Така її доля" (слова Т. Шевченка), а Ліна Фонтейн і Ґент Доминик рецитують уривки Шевченкової поеми „Тополя", надзвичайно чутливо ті місця, де поет розповідає про тяжку доля дівчини і про ворожбу. Солістка Оксана Макогон закінчує другу дію оперети піснею „Плавай, плавай лебедонько, по синьому морю!..."

Закривається куртина, а заля ще довго не втихає від оплесків.

• • •

В третій дії оперети насвітлено життя козаків на Запорізькій Січі. Козаки приготовляються до війни, яку заповів турецький султан. Наймолодші, які щойно прибули на Січ, набувають військові знання від старших і демонструють їх (танок зі списами та шаблями) та співають історичні бойові козацькі пісні, які заспівує Павло Бігун. Козаки відважні й певні себе, вони готові життя віддати за воленьку святую і про це пишуть лист турецькому султанові. Отаман Сірко (Володимир Рогатин) під регіт козацької братії виголошує слова до султана, а писар з гостреньким носом й мудрими сміючими очима „вкладає" на папір слова твердої сатири та сміху. Вони відтворили образок з картини славного маляра Репіна, де козаки, сидячи на бочці, безжурно писали такий лист.

Третя дія і вся народна оперета кінчається бравурним танцем козаків, який грімко оплескує публіка. Вони вірять в святу перемогу над турками, а в тому допоможе їх Божа сила.

Козаки клякнули помолитись, а в той час з'являються на сцені всі учасники оперети зі Знаменом Божим — Хрестом, співаючи молитву до Божої Матері — Святої Покровительки Запорізької Січі: „Під Твою Милість прибігаємо, Богородице Діво.."

Публіка на залі оваційно дякує хорові „Дніпро" й ансамблеві „Веселка". В час гучних оплесків вийшла на сцену голова Відділу Золотого Хреста в Рочестері Ярослава Зелез, а з нею пишно вдягнені з квітами діти. Я. Залез від імени громади склала щиру подяку, а діти вручили китиці квітів Олі Рогатин, Оксані Рогатин-Макогон і Джені Турнер, а в квітах вияв найбільшої вдячности для всіх учасників оперети „Запорізькі Герці".

• • •

По закінченні Академії в честь свята Державности й Соборности України, рочестерська громада влаштувала прийняття для хору „Дніпро" й ансамблю „Веселка". Присутніх на залі було 150 осіб. Тостмайстром під час прийняття був голова 20-го Відділу ОДВУ мгр Андрій Стеців. Вечерю приготовили в парафіяльній кухні, а господинею в той вечір була Христина Дзюба.

Тепло вітаючи гостей з далеких канадських Садбурів, мгр Стеців розповів для рочестерців про творче життя славних артистів-аматорів, які посвятили себе українському мистецтву.

Під час вечері проголошували тости, гриміло „Многія літа", а слова промовців були від серця, щирі й солодкі.

Рочестер довго пам'ятатиме Запорізьких Герців з Садбурів.

Х. Довгалюк

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню — ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

П'ятниця, 19-го квітня 1985 р. — Початок 7-ма год. веч.

відбудеться

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР

Миколи Щербака

з нагоди появи його збірки поезій п. наг.

„ПАХОЩІ СУЦВІТТЯ"

Повідомляю Рідних, Друзів і Знайомих, що

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА на могилі

мого Незабутнього МУЖА

св. п. проф. інж.

Макара Каплистого

відбудеться

в неділю, 21-го квітня 1985 р., о год. 2:30 по пол. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

МАРІЯ — дружина

Славне...

(Закінчення зі стор. 6)

Д. Кулик в 1964 і 1971 роках був переможцем в дружинових першостях УСЦАК — Схід, в яких „Ч. Січ" здобула звання першуна. В складі тієї дружини виступали теж Б. Андрушків і пок. проф. О. Андрушків, Гаврющенко і Елгерт.

Настільний теніс

Найвидатнішими змагунами „Ч. Січі" були: Ю. Хранєвич, першун УСЦАК в роках 1979-84, УСЦАК — Схід — 1971, 1976, 1979. Володимир Кравченко, першун УСЦАК — Схід — 1966, З. Шпон — 1966, О. Дуткевич — 1959, С. Вишневський — 1976. Турніри організував і ними проводив — Ю. Хранєвич.

Гаківка

Від 1970 до 1976 року УСВТ „Ч. Січ" мала дуже активну гаківкову ланку, якою завідував П. Семенюк. В першому році свого існування гаківкова дружина „Ч. Січі" з сезоні 1971-72 виступала в Гаківковій Лізі „Веллі Скейтерс" у якій в покінчину табелі зайняла на усіх 6 клюбів п'яте місце, але вже в „плей оф" „Січовики" зуміли здобути чашу ліги. В сезоні 1972-73 „Ч. Січ" здобула чемпіонат ліги і вдруге за порядком чашу „плей оф". В складі дружини виступали: І. Бармабдин, В. Олійник, Т. Фегер, Д. Квін, М. Будний, Д. Сурович, П. Мельник, П. Мелец, Є. Семенюк, М. Соловей, Л. Соловей, М. Квін, Г. Буняк, А. Кузів, З. Семанишин, В. Заліско, Б. Дзіман, пок. Р. Семенюк, О. Лебедь. В черговому сезоні 1973-74 „Ч. Січ" виступала „Юніон Кавнті Лізі", в якій на усіх 8 дружин здобула чемпіонат і чашу „плей оф". В складі дружини змагалися: І. Барбадин, І. Смоковський, А. Балицький, Д. Сурович, Й. Гудак, М. Квін Т. Мушато; П. Мельник, З. Семанишин, пок. Р. Семенюк, Є. Семенюк, І. Суровий, Б. Смоковський, А. Кузів, М. Будний, Б. Дзіман, Т. Фегер. Тренер Д. Сурович, провідник П. Семенюк.

В черговому сезоні 1974-75 „Ч. Січ" закінчила на другому місці, але здобула чашу турніру „Айронбавн Інвітейшенал". В цьому сезоні не змогли вже виступати деякі змагуни, вік яких перейшов 21 рік (такі були правила тієї ліги), їх місце зайняли молодші: Дж. Кулик, Є. Голюка, Б. Кравченюк, І. Бігановський, Я. Куровицький і Т. Сохан. В 1976 році УСВТ „Ч. Січ" організувала унікальну зустріч своєї дружини з гаківковим клюбом „Козаки" з Вінніпегу, Канада, що пройшла в Ньюарку 14-15 лютого. Серію двох змагань виграли „Козаки", яких Т-во гостило у себе на протязі кількох днів.

Дружина „Ч. Січі" ще проіснувала один сезон, одначе, з огляду на вікові обмеження і брак відповідної ліги для старших віком змагунів треба було її розв'язати.

Спортово-виховна система праці Т-ва

УСВТ „Чорноморська Січ" випрацювало й увело в життя ширшу систему праці, завдяки якій, не зважаючи на різні трудноші, продукує спортові кадри, які поволі заступають цих старших „Січовиків", що були виховані ще на рідних землях, або в країнах Західньої Европи на поселеннях. Основним інструментом тієї програми є власна Спортова Школа, яку Т-во веде вже 16-ий рік на оселі УБСоюзу „Верховина" в Глен Спей, Н.Й. Служить ця Спортова Школа теж і іншим спортовим осередкам в ЗСА, з яких приїжджають учасники вишколу. Зорганізування цієї Спортової Школи нашим Т-вом дало поштовх й іншим, особливо молодечим організаціям, створити свої спортові табори, хоч вони не завжди стоять на відповідному рівні, але все таки принаймні популяризують ідею фізичного виховання нашої молоді.

В минулому 1984 році Спортова Школа „Ч. Січі" відзначила своє 15-річчя і з цієї нагоди були відзначені пропам'ятними плякетами засновники і довголітні працівники Спортової Школи: М. Стебельський, О. Твардовський, Є. Чижович, І. Ориняк, І. Чупенко, В. Василак, М. Бокало.

Видавнича діяльність „Ч. Січі"

На протязі свого 60-річного існування „Ч. Січ" видала тисячі різних бюлетенів, летючок, афішів, програмок, а з нагоди окремих річниць більші видання і, між іншим, з нагоди 50-річчя „Альманах" українською і англійською мовами. В 30-их роках Т-во видавало газету-місячник „Січовий Клич", в останніх 21 роках видає орган обидвома згаданими мовами журнал „Наш Спорт". Майбутній історик організованого українського життя в ЗСА не матиме великих труднощів у пошуках за матеріялами про діяльність УСВТ „Ч. Січ". Копії видання посилаються до українських і американських архівів, музеїв, бібліотек. Тисячі статтей, рецензій і нотаток про діяльність УСВТ „Ч. Січ" були теж поміщувані на сторінках щоденників „Свобода", „Америка", тижневика „Народна Воля" і в інших газетах. Багато статтей і рецензії із змагань дружин „Ч. Січі" поміщували набільші американські газети в Ню Джерзі „Івнінг Ньюз" і „Стар Леджер".

Провідні діячі УСВТ „Ч. Січі"

На протязі своєї історії УСВТ „Ч. Січ" очолювало усіх 23 голови в такому порядку: І. Гриник, Д. Чорнюк, І. Лобур, А. Баран, В. Фейло, С. Пирожик, Ю. Дорошенко, М. Басараб, З. Литвинський, С. Тросцянецький, А. Вітовський, С. Гарцула, Т. Приставш, М. Корда, М. Литвин, М. Мирош, І. Мельничук, І. Атаманець, М. Кормило, М. Матияш, Б. Підлуський, Ю. Гельбік, М. Стебельський.

Керівником спортової активности були: Н. Плечій, Н. Шесковський, д-р І. Б. Бемко, д-р В. Гук, Л. Блонарович, С. Кобільник, І. Хамуляк, Ю. Іванків, С. Хромовський, О. Сташків, Б. Підлуський, д-р І. Ярош, О. Твардовський.

Крім них, на різних постах в окремих роках працювали в Управах: Б. Гураледко, Л. Рудзінський, П. Баб'як, Ю. Королевич, д-р Л. Голінатий, д-р О. Андрушків, І. Криштальський, Т. Турянська, Я. Турянський, М. Голінатий, Б. Федасюк, І. Савицький, В. Юрчак, П. Колісник, Л. Климко, І. Сенюта, Р. Філінський, О. Лісевич, І. Нагорняк, Я. Гайвас, Б. Шараневич, Р. Бойко, О. Дуткевич, І. Гірник, М. Карпентер, В. Матияш, П. Гой, В. Гавідак, І. Бойко, В. Боднар, З. Питляр, В. Катречко, І. Герус, д-р С. Парубчак, д-р С. Янів, Т. Полянський, М. Кріль, Л. Луценко, О. Голюка, А. Лапичак, Ю. Кононів, І. Стефуришин М. Семанишин, В. Маркусь, д-р О. Попович, І. Кігічак, А. Гординський, Я. Пиндус, С. Коноба, В. Цибайко, Б. Чапля, Б. Сольчаник, З. Снилик, О. Вислоцький, П. Мельник, Б. Кучинський, Є. Чижович, д-р В. Вірщук, Ю. Хранєвич, Д. Кулик, Т. Вислоцький, І. Оринек, М. Добош, М. Лебедь, І. Ольшанівський, І. Ілемський, В. Басняк, О. Сигіда, Л. Гребінка, Р. Копійчук, інж. Б. Гайдучок, Я. Олійник, Я. Ткач, В. Ткач, П. Смук, М. Яровський, д-р Є. Переймa, М. Паливода, В. Потежний, П. Семенюк, проф. Б. Стефанович, Я. Потічний, З. Терлецький, Вол. Роговський, В. Юркевич, В. Будний, А. Тимкевич, О. Трущ, О. Напора, В. Клапіщак, Н. Бакун, В. Бакун, М. Гординський, В. Василак, Я. Сосяк, Б. Кравчук, Д. Бобеляк, А. Гбур, Л. Лапичак, Я. Олесницька, Н. Олесницький, Є. Бренич, М. Біназеський, Р. Лапичак, д-р З. Матківський, А. Голінський, д-р Т. Гунчак, С. Гейлі-Моравська, М. Галич, Н. Паславський, П. Гунчак, д-р Р. Слиж.

Стан УСВТ „Чорноморська Січ" в ювілейному році

УСВТ „Ч. Січ" начислює під сучасну пору коло 300 членів (ок), в тому числі понад 150 активних спортовців у своїх діячих ланках. Як і усі наші існуючі організації Т-во відчуває брак охочих до праці людей. Праці багато, а людей стає менше. Сумне явище, що з кожним роком зменшується зацікавлення батьків вихованням своїх дітей. Порівнюючи, все таки в нашому Т-ві стан дещо кращих ніж в інших українських організаціях.

У ювілейному році поодинокі ланки „Ч. Січі" влаштували більші спортові імпрези першенства УСЦАК у настільному тенісі, відбиванці, першенства УСЦАК — Схід тенісу, відкритий турнір копаного м'яча і турнір гольфа. Майже усі згадані спортові імпрези пройшли з численною участю українських дружин із різних міст ЗСА і Канади. Ряд спортовців (ок) „Ч. Січі" відзначили ювілей Т-ва своїми великими успіхами.

Звання чемпіонів УСЦАК здобули: Ю. Хранєвич в настільному тенісі: д-р З. Матківський в тенісі; в плаванні в різних конкуренціях — О. Січ, Т. Бокало, Т. Джонстон, Р. Данчевська. Плавацька дружина здобула клюбовий чемпіонат УСЦАК. Поважний внесок вклали спортовці „Ч. Січі" до успіху Збірної Українців на II Вільній Олімпіяді в Етобікок, Торонто, Канада. Люба, Оленка, Ерік Матківські в тенісі; М. Хамуляк, В. Ткач, А. Бакун і П. Гунчак в збірній копаного м'яча. Молодші дружини копаного м'яча здобули першенство в Українських Спортових Ігрищах Молоді.

Привіти і признання для Т-ва з нагоди ювілею

Понад 20 письмових привітів прийшло до Т-ва з нагоди 60-річного ювілею від місцевих українських організацій та поодиноких осіб з окремих міст ЗСА і Канади. Привітали УСВТ „Ч. Січ" губернатор Ню Джерзі Томас Кейн-і президент ЗСА — Рональд Реген. Більшість цих привітів задокументовані в 21-му числі журналу „Наш Спорт".

Завершення ювілейних святкувань

Відложений Ювілейний бенкет і баль УСВТ „Ч. Січ" відбудеться в неділю, 28-го квітня 1985 року, в клюбі Наваго Менор в Ірвінгтоні, Ню Джерзі.

Управа Т-ва і Ювілейний комітет щиро запрошують українське громадянство взяти численну участь в цій важливій і кінцевій ювілейній імпрезі, щоб таким чином гідно вшанувати велике громадське діло, якій вона вивчела для добра української молоді і громади в минулому 60-річчі.

На вічну дорогу незабутньому другові

(З приводу смерти сл. п. д-ра Юліяна Пелеха)

Ще кілька тижнів тому він був між нами, снував пляни, побуджував своєю настановою і прикладом українську зорганізовану спільноту до дії, як теж присвячував свій час, вміння і хист розбудові наших громадських та економічних установ у Торонто. Словом коли брав на себе якийсь обов'язок, то виконував його совісно, докладно. Таким був сл. п. Юліян Пелех, д-р права і політичних наук.

Мене єднала з д-ром Ю. Пелехом довголітня дружба, що зав'язалася при громадській праці в організаціях, розбудованих при Українській Католицькій Церкві. Я мав нагоду пізнати його як людину, громадянина і друга. Ці мої рядки — це прощання зі шановною всіми особою, яка перейшла із тузeмного життя, де багато болю і терпіння, до життя радости, на яке розчислює кожна віруюча людина. Його відхід був несподіваний. Лікарі були доброї гадки. Ще кілька годин перед смертю Юліян був у погідному настрою, хотів залишити лікарню. Йшли приготування до його повороту додому. Одначе несподівано вечором серце відмовилося, і наступила скора смерть.

Життєвий шлях Юліяна стелився працею в гімназії, а потім в університеті, де закінчив право. Працював якийсь час адвокатом, потім суддею та народним оборонцем. Під час воєнних дій в Галичині переживав страхіття німецької окупації, рятував людей від кривди чи смерти. Його відданою супутницею життя була пані Надія, теж правник і адвокат.

Коли настав час переселення до нових країн поселення, Пелехи вибрали Канаду і замешкали в Торонто. Початки були важкі. Треба було пробиватися серед нових обставин і довкілля. Але зарадність і працьовитість перемогли трудні дні пристосовання до нового середовища. Осягнувши вже сну економічну базу, Юліян став посилено проявлятися в суспільно-громадській праці.

Треба підкреслити, що д-р Ю. Пелех визнавав один закон у своєму житті — закон служіння для добра спільноти. Це був для нього найвищий закон. Теж у Канаді цьому служінню він віддавав свій час, знання і досвід, зокрема на терені Торонтської УКЄпархії. Він повністю включився в організаційне життя УКЦеркви.

Як адвокат по фаху, до кожної справи підходив з великим тактом, розвагою і розсудком. Українська громада шанувала його і наділяла своїм довір'ям. В зорганізованій спільноті він займав передові пости. Він був президентом ЦУКатоликів Канади, президентом ЦУКатоликів Торонтської Єпархії, президентом Дирекції Кредитової Спілки при церкві св. Покрови в Торонто, основоположником і членом Дирекції релігійного Т-ва Свята Софія, головою Статутової Комісії II СКВУ, членом статутових комісій III і IV СКВУ, провідним і заслуженим діячем інших українських суспільно-громадських організацій і фінансових установ, українським патріотом і відданим членом своєї церкви та українського народу.

Я зустрівся з д-ром Ю. Пелехом, моїм незабутнім другом, при праці в організаційному житті складових клітин ЦУКатоликів Канади. Тут я його пізнав як людину і громадянина. В ньому як в людині я цінив глибоку релігійність, високу шляхетність, жертвенність, прямолінійність, громадську характерність, почуття обов'язку, а в першій мірі добром налите серце, стійкість у християнських принципах і вірність своїй Церкві і народові.

Подібні філософічно-моральні основи життя ціхували його як громадянина. Він мав велике зрозуміння до потреб українців у діяспорі, зокрема підкреслював потребу згоди і співпраці, а в разі потреби взаємних поступок. Тому його, передового громадянина, запрошували зі словом на конгресах, академіях, концертах чи громадських збіраннях.

Ми бачилися ще на Міжнародній конференції для вшанування пам'яти 40-ліття смерти митрополита Андрея Шептицького при кінці листопада м. р. в Торонто. Сл. п. Юліян — це людина повна енергії, посвяти, доброго слова. Він був щирим другом, на якого можна було розраховувати. Таких випадків було багато при різних нагодах. Де треба було, він уміло обстоював справи УКЦеркви, висилаючи підтверджені історичними матеріялами різні звернення.

Смерть забрала від нас дорогого Юліяна. Його відхід дуже відчула українська спільнота. Доказом цього є численні клепсидри в Канаді. Від нас відійшла гарна людина, жертвенний і палкий громадянин, незабутній друг. Великої втрати зазнала пані Надія, бо відійшла найдорожча особа. Прощає його український Божий люд як слухняного і прикладного члена. Склонили свої голови в пошані ті для яких він був вірним другом і порадником. Увірвалася нитка тузeмного життя. Він перейшов до вічности, залишаючи нам свої осяги праці: організації, установи, писане слово. Все те — це його завіщання: продовжувати його працю для добра рідної Церкви й українського народу. Спочив у Бозі на 79-му році життя. 26-го січня ц. р. його поховали на кладовищі Сенкчуері Парк у Торонто.

Д-р Богдан Казимира

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ШЕБЕЦЬ, член УНС Відд. 408-го ім. Андрея Шептицького в Торонто, Онт. Канада, помер 21-го жовтня 1984 року на 64-му році життя. Нар. 13-го червня 1920 року в Золочівщині, Зах. Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Анну. Похорон відбувся 24-го жовтня 1984 року на цвинтарі Йорк, в Віллоудейл, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
о. д-р М. Стасів, секр.

СТЕПАН КАНЯ, член УНС Відд. 1-го ім. св. Андрея в Шамокін, Па., помер 1-го січня 1985 року на 89-му році життя. Нар. 10-го серпня 1895 року в Україні. Членом УНС став 1921 року. Залишив у смутку сина Володимира і дочку Джін Шевців. Похорон відбувся 3-го січня 1985 року на цвинтарі Сансет Меморіял Парк в Олмстед Фоллс, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ЮЛІЯ ПРОНІЦЬКА, член УНС Відд. 122-го ім. Т. Шевченка в Тонтоні, Масс., померла 1-го січня 1985 року на 97-му році життя. Нар. 1887 року в Борках Малих пов. Скалат, Зах. Україна. Членом УНС стала 1919 року. Залишила у смутку синів Стефана і Генрі; дочку Олгу МкНіфф; трьох внуків, одну внучку і трох правнуків. Похорон відбувся 4-го січня 1985 року на цвинтарі Мейфловер Гілл в Тонтоні, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Попович, секр.

РОМАНЮК ЮРКО, член УНС Відд. 153-го ім. Л. Мишуги у Філадельфії, Па., помер 23-го грудня 1984 року на 63-му році життя. Народився в Шешорах, Україна. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Параску, доньок Марію Соборську і Ірену Сайберліх; внуків Річарда, Лізу і Реф. та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 28-го грудня 1984 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філадельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ІВАН ТИЖНІК, член УНС Відд. 158-го ім. Б. Хмельницького в Брукліні, Н.Й., помер на 73-му році життя. Нар. 1912 року в Брукліні, Н.Й. Членом УНС став 1933 року. Залишив у смутку дві сестри Анну Краус і Аліцію Смайлер з родинами. Похорон відбувся 5-го січня 1985 року на цвинтарі св. Тройці в Ню Йорку, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

МОРРІС Р. ТРЕНТ, член УНС Відд. 170-го в Джерзі Ситі, Н.Дж., помер 2-го лютого 1984 року на 69-му році життя. Нар. 1914 року в Джерзі Ситі, Н. Дж. Членом УНС став 1926 року. Залишив у смутку дружину Руту, матір Анну, сина Олександра, доньок Марію Сидляр і Вірджинію Повер. Похорон відбувся 4-го лютого 1984 року на цвинтарі Голі Крос в Норт Арлінгтоні, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

АННА ТРЕНТ, член УНС Відділу 170-го в Джерзі Ситі, Н.Дж., померла 10-го вересня 1984 року на 95-му році життя. Нар. 1889 року в Колашнові, Зборів, Зах. Україна. Членом УНС стала 1915 року. Залишила у смутку сина Олександра, доньок Марію Сидляр і Вірджинію Повер. Похорон відбувся 13-го вересня 1984 року на цвинтарі Голі Кросс у Норт Арлінгтоні, Н.Дж.

Вічна Їй пам'ять!
Секретар.

ГРИГОРІЙ ГЛУШОК, член УНС Відд. 116-го Т-ва „Вільні Козаки" в Трентоні, Н. Дж., помер 22-го грудня 1984 року на 84-му році життя. Нар. 1900 року в Лапшині коло Бережан. Залишив у смутку дружину Евдокію, доньку Мирославу, сина Михайла, невістку Марію і внуків Лізу й Левка. Похорон відбувся 27-го грудня 1984 року на цвинтарі св. Марії в Трентоні, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

МАТВІЙ МИХАЙЛО ПАРТИКА, член УНС Відд. 217-го ім. св. Йосафата в Рочестері, Н.Й., помер 22-го грудня 1984 року на 92-му році життя. Нар. 24-го березня 1892 року в Галичині. Членом УНС став 1944 року. Залишив у смутку дочку Ванду Партику. Похорон відбувся на цвинтарі Оквуд в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Стефан Приймак, секр.

МИКОЛА ШЕВЧУК, член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ" у Вунсакеті, Р. Ай., помер 22-го грудня 1984 року на 77-му році життя. Нар. 30-го листопада 1907 року в Менвіллі, Р. Ай. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку дружину Катерину, синів Павла і Івана, брата Дмитра і одного внука. Похорон відбувся на лютеранському цвинтарі в Маспет, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ВІВТОРОК, 23-го КВІТНЯ 1985 р.

Випані, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. Ів. Франка 172 Відд., о год. 7-ій веч. в залі Укр. кат. церкви св. Ів. Хрестителя при дорозі ч. 10 у Випані. На порядку: відкриття, вибір президії для переведення зборів, звіти уступаючої Управи і К. Комісії, дискусія, уділення абсолюторії, вибір нової Управи на 1985 р.: голови, заступника, секретаря, заступника секретаря, касира та членів К. Комісії. З огляду на важливість цих нарад, проситься всіх членів прибути на означений час. В нарадах візьме участь СТЕПАН ГАВРИШ, головний організатор УНС, який поінформує присутніх про загальні справи цілості Союзу. За Управу Василь Осадчук, секретар.

НЕДІЛЯ, 28-го КВІТНЯ 1985 р.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори 5-ва св. Йосафата 217-ий Відд., о год. 2-ій по пол. в церковній залі св. Йосафата, з таким порядком: відкриття, відчитання протоколу, звіти — фінансовий, організаційний, звіт з організаційних зборів округи, хворих, загальні справи, дискусія, пляни праці і закриття. Вкладки можна вплачувати від год. 1:30 по пол. в тім самім приміщенні. Просимо членів прибути. — Ст. Васьків, предс., Ст. Приймак, фін. секр., Катерина Маргопин, рек. секр.

Вартісна...

(Продовження зі стор. 2)

Союзом: мовне питання — найважливіше поле конфліктів", проф. Петра Потічного „Російський Націоналізм у СРСР", та проф. Богдана Осадчука „Радянська Концепція міжнародного співвідношення сил". Питання літератури й культури репрезентує стаття Михайла Демковича-Добрянського „Бердяєв і Мережковський про світогляд Достоєвського", та текст драми „Марта".

У відділі оглядів дуже інтересні статті проф. П. Магочого і М. Андергаста про IX міжнародній з'їзд славістів у Києві. Є в журналі відділ рецензій і документів. Крім некрологу по бл.п. Блаженнішому Отцеві Йосифові передруковано у „Віднові" як історичні матеріяли „Завіщання" Отця Йосифа і пастирський лист Верховного Архиєпископа Любачівського в справі українського патріярхату.

Журнал заповідається поважно, я сказав би, як на наші відносини, стоїть нарівні з такими періодиками як американський „Форейн Афферс", коли більші речі можна порівнювати з нашими спроможностями.

Редактори — всі професори політичних наук — проф. Ярослав Пеленський, головний редактор, та співредактори професори Я. Білинський, Б. Осадчук і Петро Потічний — це імена, які дають запоруку, що рівень квартальника буде високий і його будуть читати і чужі. Тиснеться навіть думка, чи не вказаним було б, щоб він виходив англійською мовою, бо це не періодик для пересічного читача.

Почин залуговує на підтримку. Другий випуск журналу має 280 сторінок, то і кошт його видання поважний. Друкується він, мабуть, з уваги на вагу долара в Німеччині. Передплату в ЗСА слати на адресу: D. Horbachewsky, 111 Presidential Blvd., Suite 243, Bala Cynwyd, Pa. 19004, в Канаді на адресу: D. Fedyk, 22 Allanhurst Dr., Apt. 102, Islington, Ont. M9A 416. Річна передплата в ЗСА 18 дол. в Канаді 22 долари. Чеки виставляти на „Vidnova" — Verlag GmbH.

Була б велика школа, коли б через кошти і недостачу підтримки українського читача, цей поважний і дуже нам потрібний задум наших професорів політичних наук не втримався, не мавши належної допомоги, моральної і матеріяльної.

Увага! Бостон й околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу стейтів Массачусетс і Мейн

повідомляє, що

в неділю, 5-го травня 1985 р., о год. 1-ій по пол. в залі Української Католицької Церкви при 148 Форест Гілс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс. відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати та Відділові Урядові таких Відділів УНС:

178 в Манчестер, 181 в Топшан, Мейн, 224 Сейлем та 238, 307 і 374 в Бостоні.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
7. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1985 р.
8. Слово СТЕПАНА ГАВРИША, головного організатора Українського Народного Союзу
9. Запити до члена Екзекутиви
10. Схвалення пляну праці на біжучий 1985 рік
11. Внески і запити
12. Закриття нарад

У зборах візьме участь

Степан Гавриш, головний організатор УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Гетьманський, голова — д-р Іван Дідюк, гол. К. Комісії
Дмитро Галонзка, секретар — Дмитро Мельник, касир